Hayat

SAYI: 21
17 MAYIS 1962
125 KURUŞ

Orta sayfalarda:

SAMSUNDAKİ ATATÜRK HEYKELİ

Parasız olarak verilen

TARİH GAZETESİ

Sayı: 21

M.S. 1066 dan
M.S. 1099
yılına kadar

Müvezziinizden istemeyi unutmayınız.

22 MAYIS

AKŞAMINA KADAR BANKAMIZDA EN AZ 400 LİRALIK BİR HESAP AÇTIRARAK YILIN İKİNCİ ÇEKİLİŞİNE İKİ NUMARA İLE KATILABİLİRSİNİZ. HESABINIZDAKİ PARA MİKTARINI ARTTIRMAKLA HER 200 LİRAYA AYRI BİR KUR'A NUMARASI ALARAK KAZANMA ŞANSINIZI ÇOĞALTMIŞ OLURSUNUZ.

YILIN İKİNCİ ÇEKİLİŞİNDE

10 TALİHLİYE BİRER

APARTMAN DAİRESİ

Bir adet 100.000 Lira

İki adet 50.000 Lira

ve ayrıca
2120 kişiye
400.000 Liralık
çeşitli para
ikramiyeleri

YAPI ve KREDİ BANKASI

138

Hayat

ROMY SCHNEIDER
VE ALAIN DELON
(Fotoğraf: Kotschi-Keiserpress)

HAFTALIK MECMUA

YIL: 7 SIRA No.: 293
SAYI: 21 CİLT: I 1962

SAHİBİ : Şevket RADO
Telefon : 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
Telefon : 22 29 19

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR :
Sadun ALTUNA
Telefon : 27 44 02

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak 22, İstanbul.

SANTRAL : 22 48 88

Ankara Bürosu: İzmir Caddesi 7/18, Yenişehir.
Telefon : 10 67 24

MUHASEBE VE ABONE :
Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2. Cağaloğlu - İstanbul. Telefon: 27 49 52

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.

Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
Kıbrısta satış fiyatı: 100 mil.

Subscription Rates:
One year $ 11.—
Six months $ 5.50
to be paid through Central Bank of Turkey. Postage by regular mail is included. Postage by air mail at extra charge for individual countries.

YENİ İLÂN TARİFEMİZ:
İç sayfalar (Siyah-beyaz)
Tam sayfa ..... 5000 Lira
1/2 » ..... 2500 »
1/4 » ..... 1250 »

	Bir renk ilâvesiyle	İki renk ilâvesiyle
Arka kapak ...	6000	6500 Lira
Tam sayfa	5500	6000 »
1/2 »	3000	3500 »
1/4 »	1500	1750 »

Çok renkli
Arka kapak ..... 7500 Lira
İç sayfalar ..... 7000 »
1/2 sayfa ..... 4000 »

Not: Mecmuamızda çıkacak ilânların orijinalleri neşir tarihinden üç hafta evvel idarehanemize teslim edilmelidir.

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası» na uymağı kabul etmiştir.

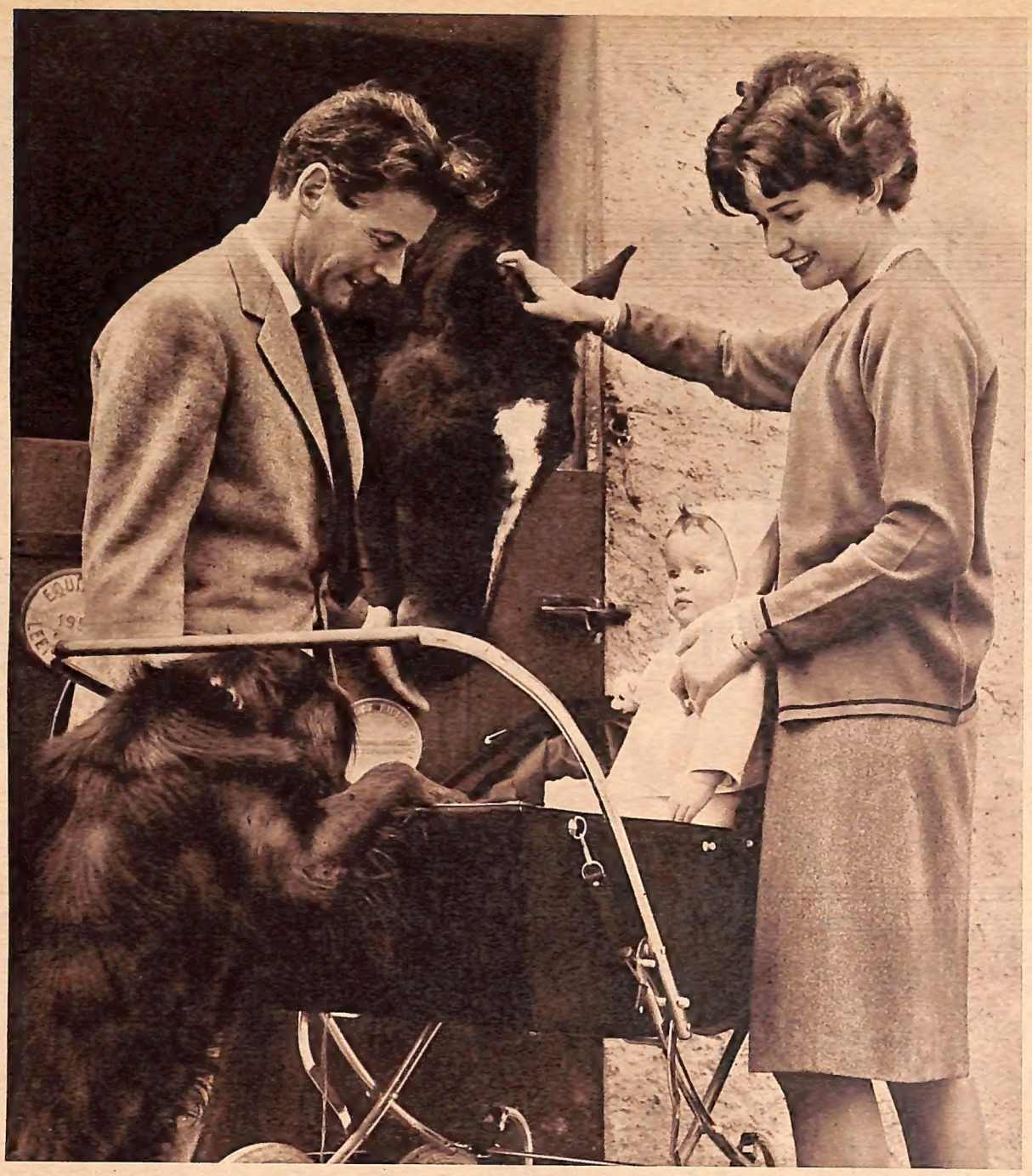

Townsend ailesi, ailenin üç ferdi ile Paris civarındaki çiftlik evlerinde.

İyi ki Margaret'le Evlenmedim

Halen küçük çocuğu ve sevdiği eşi ile birlikte Paris civarında bir çiftlikte oturan Townsend çok mesut olduğunu açıkça ifade etmektedir

Prenses Margaret'in bir zamanlar uğruna her türlü fedakârlığı göze aldığı, çılgın gibi sevdiği söylenmiş olan Albay Peter Townsend, bugün Armstrong Jones'un yaşamak zorunda kaldığı çevrede karşılaştığı müşkülleri görmekte ve bir saray mensubu ile evlenmemiş olduğuna şükretmektedir. Şayet Margaret bir prenses olmasaydı, Townsend hiç şüphesiz ondan vazgeçmezdi. Bugün Paris civarında bir çiftlik evinde, severek evlendiği eşi ve küçük çocuğu ile gayet mesut yaşıyor. Townsend gerçek saadetin biraz da mantık yolunda bulunabileceğine inanıyor ve Prensese karşı olan hislerinin fazla değişmediğini söylüyor.

Albay Peter Townsend şimdiki eşiyle çok mesut bir hayat sürmektedir. Durumundan memnundur.

LONDRA MUHABİRİMİZ
EDİBE DOLU BİLDİRİYOR

Shakespeare Festivalinde Neler Gördüm

Kıraliçenin emri ile, geçen yıldan beri adı «Royal Shakespeare Theatre» olarak değiştirilen ve her yıl pek çok turist çeken Kıraliyet Shakespeare Tiyatrosunun dışarıdan görünüşü ve Stratford'daki Avon çayının meşhur kuğuları.

Stratford'da müze haline getirilen Shakespeare'in doğduğu ev.

Kendisinden hayli yaşlı olduğu için müşterek bir saadet sağlıyamadıkları söylenen Shakespeare'in karısı Anne Hathaway'in aynı semtteki evinin şimdiki hali.

«1964'te, sanatçının 400'üncü doğum yıl dönümünü millî büyüklerine yakışır şekilde kutlıyabilmek için, Shakespeare Derneğinin halktan 250 000 liralık yardım istemesi, tekrar eski münakaşanın canlanmasına sebep oldu. «Shakespeare yaşamış mıdır? Yaşadıysa, Stratford'da mı yaşadı?» soruları yeniden günün konusu halindedir.

STRATFORD-upon-Avon'da her yıl tertiplenen Shakespeare Festivalinin bu yılki 103. mevsimine Peter Hall'ün sahneye koyduğu «A Midsummer Night's Dream» ile başlandı. Stratford'daki bu tiyatro dünyanın Shakespeare devri tiyatrolarına en çok benziyenidir. Peter Hall mevcut modern sahneyi tamamen değiştirerek ona ilkel bir hava vermiş. Perde diye bir şey yok. Seyirci ile oyuncuyu ayıran orkestra bölümü de kaldırılmış. Sahne yarı yuvarlak şekilde uzun kalaslarla seyircinin önüne, hattâ içine kadar uzatılarak Shakespeare devri atmosferi verilmiş.

FESTİVALİN BAŞLANGICI

1769'da, devrin ünlü aktörlerinden David Garrick'in Shakespeare'i yâdetmek için bir jübile tertiplemesi bugünkü festivalin temeli olmuş, fakat şairin oyunlarına yer verilen gerçek festivalin başlayışı ancak bir asır sonra mümkün olmuştur. 1926'da yanan binanın yerine, bu defa bütün milletin iştirakiyle bugünkü yeni bina inşa edilmiştir.

Sarah Bernharth, Sir Laurence Olivier, Vivien Leigh, Charles Laughton, Anthony Quayle — tiyatronun sekiz yıl direktörlüğünü de yapmıştır —, Richard Burton gibi şöhretlerin katıldığı bu festivaller başlangıçta birkaç hafta devam ederken, bugün artan ilgi yüzünden nisandan aralığa kadar sekiz ay sürmektedir. Sanat üstünlüğü sebebiyle binlerce turistin Stratford'a gelmesini temin eden tiyatroya Kıraliçe geçen yıl, yeni bir taltif olmak üzere, isminin «Royal Shakespeare Theatre» olarak değiştirilmesini emretmiştir.

CANLANAN ESKİ MÜNAKAŞA

Shakespeare Festivallerinin diğer bir önemli teşekkülü, şairden kalanları idare eden «Shakespeare Birthplace Trust»tır. Fakat onun çalışmaları her zaman tiyatro gibi kolay ve başarılı olmaz. Sanatçının doğduğu ev, annesinin, karısının, kızının evleri ile öldüğü evin arazisini teşhir ve 23 nisan doğum yıl dönümü şenliklerini hazırlıyan teşekkül son günlerde yeniden tenkidlere uğradı. 1964'te sanatçının 400. doğum yıl dönümünü millî büyüklerine yakışır şekilde kutlıyabilmek için halktan 250 000 Ingiliz liralık yardım istemesi tekrar eski münakaşanın canlanmasına sebep oldu. «Shakespeare yaşamış mıdır? Yaşadıysa Stratford'da mı yaşadı?» soruları yeniden günün konusu oldu.

«Post and Future» isimli aylık sanat dergisi, nisan sayısında, «The Great Shakespeare Hoax = Büyük Shakespeare Oyunu» ve «Shakespeare's Sham Birtplace = Shakespeare'ın uydurma doğum yeri» başlıklı yazısında gayet ağır bir dille «Shakespare Birthplace Trust»ın müdürü Levi Fox'un hangi hakikate dayanarak adı geçen evleri ve içindekileri halka yüksek bir ücret karşılığında ne hakla teşhir ettirdiğinin izahını istiyor. Dergi: «Shakespeare eserleri yazarının şimdi halka gösterilen evde veya Stratford'da her hangi başka bir yerde yaşadığını gösteren bir delil var mı? Bugünkü Shakespeare «müzesi» onun ismini taşıyan oyunların kendisi tarafından yazıldığına dair tek emare bulunmıyan birtakım mânasız yadigârlarla doludur» diyor.

Shakespeare, Stratford'da yaşadı veya yaşamadı. Bugün için saz damlı, kuğular cenneti Stratford'un bütün modern konfora sahip 16-17. Yüzyıl görünüşiyle Ingiltereye, Londradan sonra, en çok turist celbeden bir kasaba olduğu herkesin kabul ettiği bir gerçektir.

Halen Fiorentina Klübünün gözde oyuncularından olan Can Bartu, üç sene evvel tanıştığı Oya ile evlenmek için geçenlerde İstanbula geldi ve iki sevgilinin uzun zamandır tahayyül ettiği evlenme işini gerçekleştirdikten sonra eşi ile tekrar İtalyaya döndü...

YENİ EVLİLER
Hilton Otelinde Hayat objektifi önünde.

Dünya Evinde İki Can

23 eylûl 1959 pazar günü, Peşte'nin Nep Stadında Fenerbahçe ile Macar lig şampiyon takımı Csepel arasında oynanan maç, çekişmeli cereyan ederken, sahanın kenarında, bir adam yanındakilere Can'ı göstererek Avrupanın her hangi bir takımında rahat rahat oynıyabileceğini söylüyordu. Maç Fenerbahçenin 3-2 galibiyeti ile bitmişti. Fenerbahçenin soyunma odasında bir bayram havası esiyordu. Galibiyetin sevinçli gürültüsü içinde bir sual birden ortalığı sessizliğe gömüverdi: «Can hanginiz?» Suali soran, saha kenarında konuşan adamdan başkası değildi. Sonra Can'a doğru ilerliyerek genç oyuncuyu tebrik etti. Futbol sahalarının ünlü Macar oyunsusu Hidegkuti ile Can Bartu böylece tanışmış oldular. Bu tanışma Can'ın Fiorentina'ya girmesine sebep olmuştu.

Gene üç sene evvel Can Bartu bir lig maçında tribünde oturan bir beyazlı kızın bakışlarını fark ederek gözlerini ondan ayıramamıştı. Ne tesadüftür ki, Can'ın hayatını değiştiren bu iki hâdise de futbol sahasında cereyan etmişti.

Can Bartu geçenlerde İstanbula gelerek evlenme işini gerçekleştirdi ve eşiyle İtalyaya döndü.

Yukarıdaki fotoğrafta Can Bartu ve eşi Oya Bartu Hilton Otelinden çıkarken görülmektedir...

İTALYA YOLCULARI — Can Bartu ve Oya Bartu yolculuk için son hazırlıklarını tamamlıyorlar.

Sohbet KÖŞESİ

TEK TEK KALKINACAK OLURSAK...

DIKKAT ediyor musunuz: Kendimizi bir tarafa bırakmış, başkalariyle uğraşıyoruz. En büyük dikkatimiz ya komşumuzun, ya arkadaşlarımızın hareketleri üzerinde toplanmıştır. Ne yaptıklarına bakıyor, onları tenkidetmekle vakit geçiriyoruz.

Ama kendimiz? Evet, kendimiz bir şey yapmıyoruz. Başkalarına söylediklerimizi kendimize söyliyebilsek; komşumuza, arkadaşımıza, politikacılara verdiğimiz nasihatleri kendimiz tutabilsek, muhakkak ki işlerimiz büyük ölçüde düzelir. Ama bunun için başkalarından vazgeçip bütün gücümüzü kendimizle uğraşmaya vermemiz lâzım.

«Efendim, adamların bir iş gördükleri yok, hiçbir şeyle ciddî surette meşgul olmuyorlar. Çalışmıyorlar. Böyle insanlardan memlekete hayır mı gelir?» diyeceğimiz yerde: «Ben ne yapıyorum; ciddî bir meşguliyetim var mı? Kendim günde kaç saat çalışıyorum? Acaba daha fazla çalışmam mümkün değil midir? Fazla çalışırsam gelirim ne kadar artabilir? Gelirim arttığı zaman yeni bir işe kaç sene sonra geçebilirim?» gibi sualleri kendimize sorsak ve bunlara müspet cevaplar verip şahsımıza mahsus bir çalışma plânı çizsek muhakkak ki kendimizi kalkındırma yolunda bir adım atmış oluruz.

Bu düşünceye karşı: «Ben kalkınsam, sen kalkınsan, o kalkınsa ne çıkar? Dâva, tek tek şunun bunun kalkınması değil, milletin, memleketin kalkınmasıdır» diyen bulunacaktır. Nitekim tek tek kalkınmanın aleyhinde olanlar, hattâ bunlara kötü gözle bakanlar da vardır. Kanaatlerine göre bir milleti ancak devlet kalkındırabilir. Devlet bütün imkânları eline alarak vatandaşlara iş sahaları açacak, onları çalışmaya mecbur edecek, böylece millet de büyük bir süratle kalkınma yolunu tutacak!

Bu, tecrübe edilmiş, fakat beklenen parlak neticeyi vermemiş eski bir nazariyedir. Insanlar maalesef devlet zoru ile çalışmaya sokuldukları zaman iyi randıman veremiyorlar. Başlarında onları çalıştırmak üzere eli sopalı adamlar bulunsa daha fena. Çünkü çalışma hevesi içinden gelmiyen insanı çalıştırmak mümkün değildir ve ondan verimli bir gayret beklemek beyhude olur. Ancak çalışacakları sahayı kendileri seçtikleri, o sahada çalıştıkları zaman da süratle ilerliyeceklerine, daha iyi bir hayata kavuşacaklarına inandıkları zamandır ki insanlar çok verimli olabilirler. Amerikada ve Avrupada hakiki mânasında kalkınmış memleketler ve milletler bu yoldan kalkınabilmişler, insanların hayat seviyeleri bu yoldan, kendi gayretleriyle yükselmiştir.

Çıkar yol insanların teker teker kalkınmaya heves etmeleri, gayrete gelmeleri, kendilerini ve istikballerini çalışmaları sayesinde emniyet altına alacaklarına inanmalarıdır. Böyle bir hava memlekette uyandığı zaman — ki devlet bunu teşvik edebilir — fertler harekete geçer, kendi çalışmaları ölçüsünde önce kendilerini kalkındırırlar. Bunlar gitgide kalkınmış büyük kitleler halini alır. Her yeni teşebbüs yeni insanlara iş sahaları açar, bütün millet çalışmaya koyulur ve kalkınmış fertlerden kalkınmış milletler meydana gelir.

Alman mucizesi! Alman mucizesi! dediğimiz işte budur. Harbden sonra Almanlar bütün fertleriyle bir anda çalışmaya koyulmuşlar ve on beş senede Avrupanın en kalkınmış milleti unvanını almaya hak kazanmışlardır.

Onun için biz önce başkalariyle uğraşmaktan vazgeçelim, bu suretle kendimizle uğraşmak için lâzım olan zamanı kazanalım ve kendimizle uğraşalım. Kendimizi kalkındırmaya başladığımız zaman memleket kalkınması da başlamış demektir.

ŞEVKET RADO

Esi

BU TEFRİKANIN BAŞLADIĞI 18' İNCİ SAYIDAN BU SAYIYA KADAR ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Fâtih'in oğlu Cem Sultan önce Rodos'a sürülmüş, oradan Fransa'ya geçmiş, bir müddet sonra da Vatikan'a gönderilerek Papanın Sarayında oturmağa mecbur edilmişti. Herkes Papanın Sarayındaki Esir Sultandan bahsediyordu. Vatan hasretinin doğurduğu hüzün içinde vaktini nasıl geçireceğini bilemiyen Cem, bir akşam bahçede Papanın güzel kızı Lucrezia ile karşılaştı. İlk karşılaşmada kendisine beyaz bir gül atan Lucrezia ikinci karşılaşmalarında, Cem'i dairesine çağırdı. Sultan burada Lucrezia ile çok tatlı saatler geçirdi. Cem'in Vatikandaki hayatı bu şartlar içinde devam ediyordu.

YAZAN: A. VOROTNIKOF
ÇEVİREN: H. TURGUT

PAPA VI. Alessandro'nun yeni sarayındaki salonlardan birisi, misafirlerle dolmuştu. Bu salon, saray ressamı Pinturicchio tarafından, Borgia sülâlesine mahsus boğa kafası armalariyle süslenmişti.

Lucrezia Borgia, altın saçlariyle etrafa ışıklar saçarak, içeriye girdi. Takdir ve hayranlık avazeleriyle karşılandı ve selâmlandı. Papanın gözdelerinden Giulia Farne-

Donna Sancia, Lucrezia'nın kulağına eğildi:

«Papanın esiri olan Türk Prensi, ne kadar da güzel adam! Biraz önce, onu gördüm» dedi...

R SULTAN

Cem Sultanın vatan dışındaki acıklı esaret günleri, Vatikan Sarayında Lucrezia Borgia ile aralarında geçen ümitsiz aşk macerası ve gurbetteki esrarengiz ölümü...

se, donna Sancia Borgia ve donna Maria Enriques Gandia, derhal Lucrezianın yanına giderek, onu öptüler. Genç donna Sancia, kurnaz bir gülüşle Lucrezianın kulağına eğildi:

— Papanın esiri olan o Türk Prensi, ne kadar da güzel adam! Bir az önce, onu sarayın bahçesinde gördüm.

Lucrezia, bu sözlere, mânası belli olmıyan bir baş hareketiyle mukabele etti, sonra doğruca büyük kardeşi Gandia Dükası Giovanninin yanına gitti. Sakiler, misafirlere şarap, yemiş ve türlü pastalar sunmaktaydılar. Yaşlı kardinallerden bazıları, bunlardan tatmağa hiç cesaret edemiyorlardı.

Maria Enriques'in kocası Dük Candia, boylu boslu, güzel bir adamdı. Yüzünün yumuşak ve tatlı hatlariyle, ne kardeşi Cesare'ye, ne de kızkardeşi Lucreziaya benziyordu. Dük Gandia, hafif sesle Lucrezia ile konuşuyordu. Fakat, nazik gülüşü altında bir hiddet saklıydı.

Donna Sancia, kulak kabartmış, konuşulanları dikkatle dinlemeğe çalışıyordu. Bununla beraber, ancak son cümleyi işitebilmişti:

— Unutma ki, sevgili hemşirem, yerin ve ağaçların kulağı ve gözü vardır!

— Sana Hazreti Meryem üzerine yemin ederim ki, yaptığım bir lâtifeden ibaretti.

Bu sırada Papa Alessandro Borgia, kimsenin dinliyemiyeceği tenha bir hücrede, sevgili oğlu Cesare ile bir şeyler konuşuyordu.

Cesare, soğuk ve sakin bir tavırla, kendi plânlarını babasına anlatmaktaydı. İtalyanın bütün bölgeleri ve bütün şehirleri, birbiri ardından, Mukaddes Papalık tahtına ya silâh kuvvetiyle, ya da hile ile ilhak ettirilmeliymiş veyahut, kendi arzulariyle Borgia Hanedanının hükümranlığını kabul etmeliymişler.

Hem baba, hem oğul, gerek zekâ, gerek silâh bakımından zengindiler.

Papa Alessandro Borgia içini çekti:

— Öyle ama, paramız yok! Şu Papalık tahtına oturuncaya kadar ne kadar altın döktüm bir bilsen, oğlum!

— Ama baba, bu sefer altın bizim ayağımıza gelecek, biz de onu toplıyacağız. Romada, artık gidip mezarda dinlenmek sırası gelmiş birçok ihtiyar var!

Papa, oğlunun bu sözlerini, başını sallıyarak tasdik etti.

Cesare, hâkimane bir eda ile:

— İtalya kuvvetli bir idare altında birleşmeli ve Borgiaların ismi, nesilden nesle, şükranla yadedilmelidir! dedi.

Papa, başını öne doğru eğerek onun sözlerini tekrar tasdik etti. Kısa bir sessizlikten sonra, Cesare, kenara çekilerek, babasının yüzüne bakmadan, dişlerini sıka sıka, sitemle:

— Neden etrafınızda bu kadar gözdeleriniz var? Niçin benim yolumun üzerine şu kiliselerin hâmisi Dük Gandia çıktı? Yani, yok mu ya, şu benim ağabeyim Dük Gandia.

Papa Alessandro birdenbire telâşlandı:

— Sen işin bu tarafına fazla kafa yorma! Ben onu seviyorum. Ağabeyin, senin için bir engel teşkil etmez. Hem de, iki kardeş arasına nifak girmemelidir. Hayır, asla bu olamaz... Böyle bir şeye müsaade edemem doğrusu!

Cesare, yüzünü babasına çevirdi. İki bakış, iki irade, birbiriyle karşılaştı. Gözlerini ilk indiren, baba oldu. Papa, misafirlerinin yanına dönmek üzere, yerinden kalktı. Doğu elbisesini ve Türk sarığını beğenmiş ve giymiş olan oğluna bir daha baktı ve onun kolunu yakalıyarak, müstehzi bir ifade ile, dedi ki:

— Sultan Bayezidin elçilerini kabul edeceğimiz zaman, sen bu kıyafete girme. Bize keseler dolusu altın getirecekler, onları gücendirmemeli. Seni bu Türk kıyafetiyle görürlerse, Sultan olmak istediğini zannederler.

Papa, alaycı tavrını muhafaza ederek, oğlu ile beraber hücreden çıktı. Kapının ötesinde, onları birkaç saraylı ile Teşrifat Nazırı Kardinal Burghard beklemekteydi. Hepsi Papayı takibederek, dairelere doğru yürüdüler.

Papa Alessandro, salonlardan ve galerilerden geçerken, çıplak mermer heykelleri bakışlariyle okşadı. Bu çıplak mermer tanrıçalar, kadim Roma eserleri idi; harabelerden çıkarılarak Apostol Sarayına getirilip dizilmişlerdi.

Davetlilerin bulunduğu salona girdiler. Papa salona ayak basarken, Teşrifat Nazırı Burghard, etrafa seslendi:

— Mukaddes Papa geliyor!

Papa, salondan içeriye girdikten sonra, oradakileri bir el işaretiyle takdis etti. Gözü bir aralık, kapının üzerinde asılı duran ve ressam Pinturicchio tarafından yapılmış resme takıldı. Bu resimde, diz çökmüş ve Papalık mantosunu giymiş Alessandro Borgia, ibadet vaziyetinde ellerini Madonnaya doğru kaldırmıştı. Fakat Madonnanın yüzü, güzel Giulia Farnesenin yüzüne benzetilmişti. Hakiki ve canlı Giulia ise, salonda ve saray kadınlariyle beraberdi; mağrur ve ihtiraslı bir eda ile, Papayı eğilerek selâmlamaktaydı. Böyle güzel kadınlardan müteşekkil bir çiçek bahçesini gören Papa, memnuniyetini belli ederek gülümsedi. Çenesi ve dudakları hafifçe titriyordu. Canlı adımlarla, iki yüksek şamdan arasına ve duvardaki bir çıkıntı önüne konmuş bir koltuğa doğru yürüdü. Kardinal Burghardın bir işareti üzerine, Papaya hemen şarap ve pastalar sunuldu. Papa, bunları tattıktan sonra, o vakte kadar bu içkilere ve çerezlere yanaşmaktan korkan misafirler de yemeğe ve içmeğe cesaret ettiler.

Papanın neşesi derhal misafirlere de sirayet etti. Konuşmalar hararetlendi. Yandaki odadan, saz sesleri gelmeğe başladı. Papa, babacan bir tebessümle Burgharda bir baş işareti yaptı, onu yanına çağırarak, kulağına fısladı:

— Hele şu pencerenin yanında duran ihtiyar adama bak. Başı sallanıyor, gözleri artık göremiyor. Ölmek sırası gelmiştir her halde!

Papa, bunları söyledikten sonra, karşısında eğilmiş vaziyette duran teşrifat nazırına bakarak gevrek gevrek güldü.

(Devamı gelecek sayıda)

Çölde ilerlerken birdenbire karanlık gecenin içinde bir ışık demeti semaya doğru yükseldi: Mekkeye yaklaşmıştık!

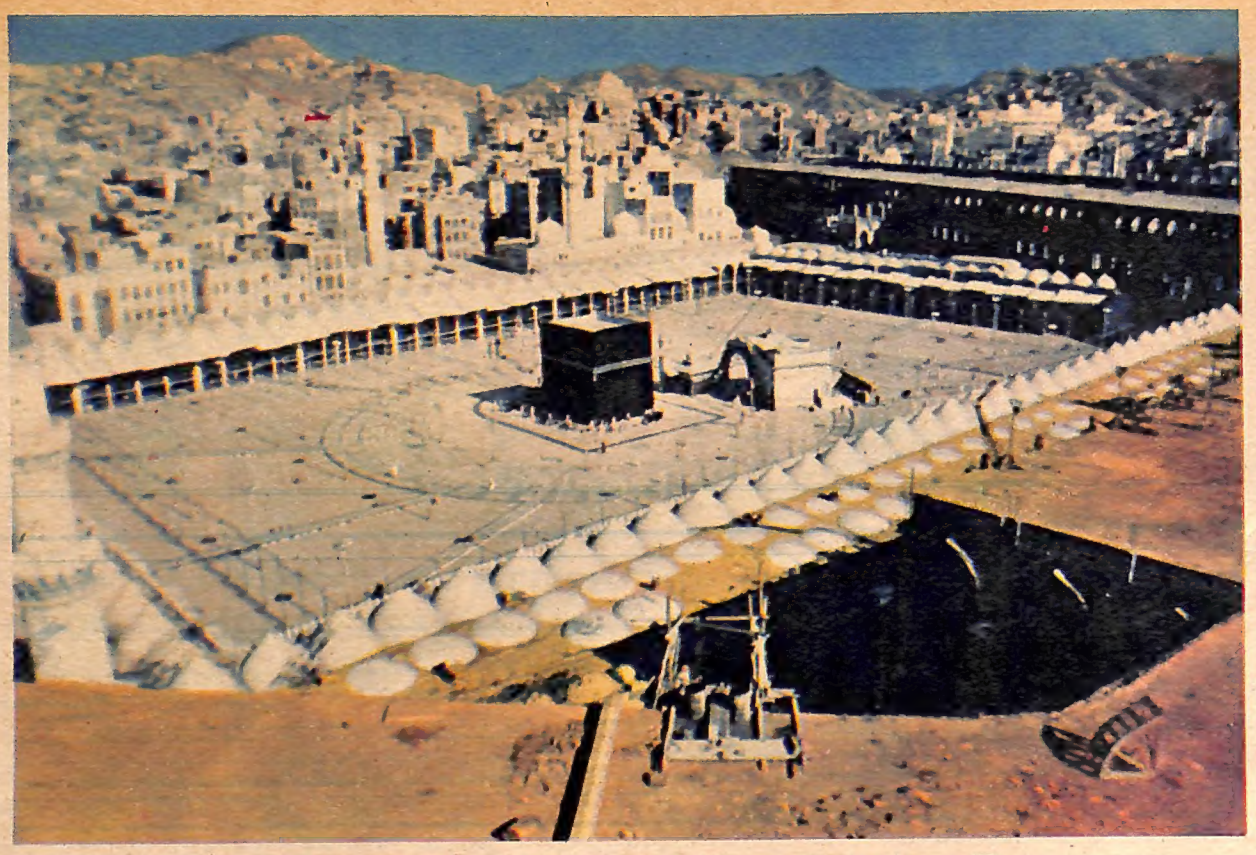

500 000 000 Müslüman'ın ibadetlerinde daima yöneldiği kutsal yapı: Kâbe.

Çöl Ortasındaki Işıklar Şehri MEKKE

2

YAZI VE RESİMLER: ÜMİTVAR KARDEŞLER

Çölde yer yer karargâhlar kurmuş bulunan Suudi Arabistan birliklerinden biri toplantı halinde. Bizi aramaya çıkan askerler bu birliklerden birine bağlıydı.

DAHA Riyad'dan ayrılırken, belki de hayatımızın en ilgi çekici olayı ile karşılaştık. Kıral Sarayındaki ziyafetin ertesi günü başkentten ayrılarak «kum deryası» içinde yol almağa başlamıştık. Bir müddet gittikten sonra çöl ortasında tek başına yüriyen bir yerli gördük. Bu, çok şaşırtıcı bir şeydi. Çünkü Riyad'dan ayrılalı birkaç saat olmuştu. Yollarda in, cin yoktu. Daha kimbilir ne kadar zaman da insan yüzü göremiyecektik. Adamın yanına gelince bozuk Arapçamızla sorduk:

— Nereden geliyorsun? Nereye gidiyorsun?

Bedevi bize bir vâha adı söyledi. Yakınlarda vâha olmadığını biliyorduk. Hemen hartalarımızı açtık. Hesaplarımıza göre dediği vâha 100 km ötedeydi. Büyük bir şaşkınlıkla:

— Neden oraya gidiyorsun? diye sorduk.

Adam cevap olarak:

— Hiç, dedi, orada bir ahbabım var. Biraz çene çalmaya gidiyorum.

Çene çalmak için gidiş-dönüş 200 km yol yürümeyi göze alan bu yaşlı yerlinin cevabını duyunca, bir yaşımıza daha bastık desek yalan olmaz.

Yerliyi geride bırakarak yola koyulduk. Yanımızda bizi 1 200 km götürmeye yetecek kadar benzinimiz ve bu müddet içinde her ihtiyacımızı karşılıyacak su ve yiyeceğimiz vardı. Ama çölde çok defa hesaplar yanlış çıkar. Kaç defa bir ağaç diye gölgesinde dinlenmeye koştuğumuz şeyin, alelâde

Hacılar, geçtikleri yol boyunca ucsuz, bucaksız bozkırlar, çöller görürler. Bazan çadırlara da rastlanır. Bu çadırlar yerli bedevilere aittir. Yukarıdaki resim Hacca gidenlerin sık sık gördüğü bedevi çadırlarından birkaçını gösteriyor.

Mekke'nin kapısında ihramlarımızı giyerek kutsal şehre girmeye hazırlandık.

bir çalıdan başka bir şey olmadığını gördük.

Üç buçuk gün hemen hiç durmadan gittik. Vaziyetimiz gittikçe kötüleşmeye başlamıştı. Gece, gündüz durmadan yol aldığımız halde kimseye raslamamıştık. Rubülhali Çölünün kuzeyinden geçiyorduk. Rubülhali Arapça «boş yer» demek. Gerçekten bu ada lâyık bir bölge. İnsan sonsuz bir okyanusta kendini kaybetmiş sanıyor. Bir gün daha büyük güçlüklerle yolumuza devam ettik. Zaten artık önümüzde yol falan yoktu. Ucsuz, bucaksız kumların üstünde ilerlemeye çalışıyorduk.

Hareketimizden dört buçuk gün sonra artık iyiden iyiye kaybolduğumuza kanaat getirdik. Büyük bir ümitsizliğe düşmüştük. Benzinimiz ve suyumuz tükenmişti. Hemen hemen yirmi dört saat arabanın içinde oturup, kara kara düşünmekten başka bir iş yapamıyorduk.

Ertesi gün ümidimiz büsbütün kırılmaya başladı. Ölümün başımızın üstünde dönüp durduğunu hissediyorduk. Burada ölür kalırsak, hiç olmazsa hâtıralarımız bulunsun diye oturup başımızdan geçenleri yazmaya başladık. Kendimizi hemen de tamamen ölüme terkediyorduk ki, ufukta kıpırdıyan bir şeyler gözümüze çarptı. Heyecandan boğulurcasına:

— Kervan, kervan!... diye bağırdık.

Aynı anda ikimiz birden arabadan atlıyarak kalan son gücümüzle o yana koşmaya başladık. Kervan da bize doğru geliyor gibiydi. Düşe kalka ne kadar koştuk bilmiyorum. Kervan yaklaşınca ilk karşımıza çıkana:

— Selâmünaleyküm... diye seslendik.

— Aleykümselâm... diye cevap verdi.

Sonra yolumuzu kaybettiğimizi, benzinimizin bittiğini, arabamızın kumlara gömülüp kaldığını anlattık. Bütün bunları konuşmamız 45 dakika sürdü.

Maceramızı anlattıktan sonra arabayı göstermek için arkamıza bakınca, ne araba görebildik, ne bir şey. Kendi ayak izlerimiz bile kaybolmuştu. Otomobil zaten yarı yarıya kumlara gömülmüş vaziyette olduğundan bu hal bizi çok korkutmuştu. Allahtan Araplar bu gibi işlerde pek usta. Arabanın yerini kolayca bulduktan sonra develere bağlayıp kumlardan kurtardılar. O sırada içlerinden biri Müslüman olup olmadığımızı sordu. Hemen Kelimei Şahadet getirdik.

Müslüman olmamız kurtarıcılarımızı pek sevindirmişti. Arabamızı kızgın kumlar arasında üç gün, üç gece çektiler. Bir vâhaya yaklaştığımız sırada Kıral Suud'un deve birliklerine rasladık. Onlar da bizi arıyorlarmış.

MEKKEYE VARIYORUZ

Suud'un askerleri bizi vâhaya götürerek misafir ettiler. Benzin bulununcaya kadar orada iki gün geçirdik. İki gün sonra Mekkeye varmamıza yetecek kadar benzin bulmuşlardı. Zaten kutsal şehre yaklaşmıştık. Hemen yola koyulduk.

Arabamız Mekke'ye yaklaşırken, içimizde bambaşka bir sevinç vardı. Bunda tehlikelerden kurtuluşumuzun büyük payı olduğu şüphesizdi, ama Mekke'ye varışımızın verdiği sevinç başka idi. Kuranı Kerim burasının insanlar için yapılan ilk ibadet yeri olduğunu yazıyordu. Şimdiye kadar hadsiz, hesapsız Müslümanın ziyaret ettiği mukaddes şehri nihayet biz de görecektik. Müslüman olmıyanlara yasak olan Kâbe'nin, fotoğraflarını çekme endişemiz de bize apayrı bir heyecan veriyordu.

Mekkeye geceleyin vardık. Çöl tecrübemiz bizi korkutuyor, gene kaybolmak endişelerinden kurtulamıyorduk. Birden ta uzaklardan göklere doğru fışkıran ışıklar dikkatimizi çekti. Yaklaştıkça ışıklar kuvvetleniyor, büyüyordu. Karanlık gecenin içinde, kumların ortasında göklere püsküren bu ışık demeti karşısında heyecanlanmıştım. Mekkenin geceleyin uzaktan görünüşü, bu kutsal şehrin mânasını daha iyi anlatıyordu.

Mekkenin kapısında bizi belediye reisi ve başka ilerigelenler karşıladı. Burada durmak, yıkanmak, vücudumuzu ve ruhumuzu temizlemek lâzımdı. Mukaddes şehre girerken ihram giymek zorundaydık. Allah nazarında zengin, yahut fakir, kıral, ya da dilenci diye bir şey yoktu. Burada sadece Müslümanlar vardı. Onlar da her türlü dış gösterişlerini şehrin kapısında bırakıyor, aynı beyaz ihramlara bürünerek tam bir eşitlik içinde şehre giriyorlardı. *(Devamı gelecek sayıda)*

NUH'UN
ANKARA
MAKARNASI

NUH TİCARET ve SANAYİ ANONİM ŞİRKETİ

BATEŞ - 109 - 264

VİTA'yı çok seviyor...

VİTA'nın tadı o kadar nefis ki, VİTA ile pişen bir yemekten daha lezzetli bir şey olabilir mi!

VİTA, kalorisi bol ve kuvvet sağlıyan bir gıdadır.

VİTA hafiftir, mideyi yormaz, çünkü fevkalâde sâf ve asiditesi az olan nebatî yağlarla imâl edilir.

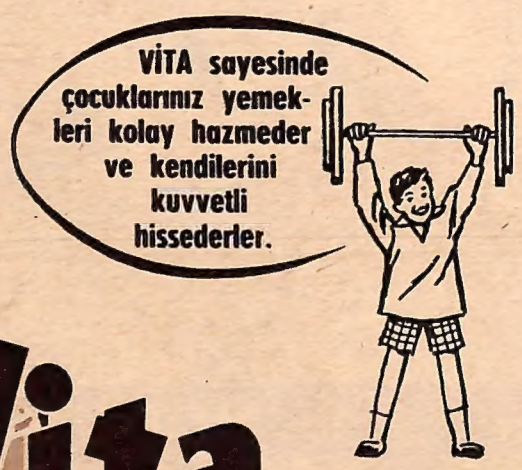

GRAFİKA

Vita

yemeğin lezzeti midenin dostudur.

K/126

İL - 3052 - 265

Prenses Grace'in çevireceği filmin romanı: 5

Marnie

YAZAN: WINSTON GRAHAM — ÇEVİREN: T. EREM

III

YEDI-sekiz yaşımdan beri birçok insanlardan daha akıllı, daha kurnaz olduğumu anlamış bulunuyorum. Ne zaman başım belâya girse, bundan kolayca sıyrılmasını bilirim; ekseriya da belâya girmekten kendimi zamanında kurtarırım.

On yaşımda iken bir arkadaşımla birlikte, hem de iki defa hırsızlıktan yakalanmamın sebebi, öteki kızın cesaretini kaybederek itirafta bulunmuş olmasından ileri gelmiştir. Bu dersi hiç unutmadım ve işime bir daha başkalarını karıştırmadım. Annemin müthiş patırdıları da bana çok şey öğretti. Ikinci seferinde beni bir bastonla dövdü. Kalçamda hâlâ bu dayağın izi vardır. İşte bundan sonra yakalanmamak için bütün dikkatimi sarfettim.

Ikinci yakalanışımda ödüm patladı; çünkü annemin bu kadar hiddetli olğunu hiç görmemiştim. Durmadan bağırdı, çağırdı:

— Allah bana zaten her türlü belâyı vermiş, üstelik kızım da hırsız mı çıkacaktı? Seni giydirdim, karnını doyurdum; temizleyip adam etmeye çalıştım, ama şimdi şu hale bak!

Gözlerinden yaşlar akıyordu. Anneme anlatamıyordum ki o zaman, (hoş, sonra da söyliyemedim ya) bütün bunları senin için yapıyorum diyemiyordum ki...

Hiçbir zaman aç ve muhtaç durumda kalmadım. Annem elinden geleni yapıyordu ama, nefsinden çok fedakârlık ediyordu. Asıl güçlük de buydu.

Bu durumumuzun çeşitli sebepleri vardı. Babam 1943 senesinde öldüğü zaman, annem ikinci çocuğunu doğurmak üzereydi. Ben aşağı yukarı altı yaşımda idim. Annem kocasının acısını daha unutmadan Keyham'daki evimize bomba düştü, oradan Sangerford'a taşınmak zorunda kaldık. Çocuğun doğum zamanı gelince, doktora haber göndermişler, fakat adam anlaşılan daha kârlı işlerle meşgul olduğu için gelmemiş. Annem çocuğu belediye hastabakıcısının yardımı ile doğurmuş. Yalnız yanlış bir şey yapılmış ve çocuk ölmüş. Annem bu hâdiseden sonra ayağını sürümeğe başlamış. Doktoru mahkemeye vermişler ama, adam beraet edivermiş.

Bir sene sonra Plymouth'a taşındık. Ben de oradaki okula girdim ve on dört yaşıma kadar okudum. Mektepten ayrıldığım zaman, başöğretmen şöyle bir yazı yazmış:

Margaret çok kabiliyetli bir kız. Mektepten bu kadar erken ayrılması çok yazık. Şuna da eminim ki kızın kabiliyetlerini kötü yola sevketmeye meyli vardır. Bundan dolayı kendisinin daima iyi insanlarla beraber olması elzemdir. Allah vergisi olan istidatlarını ziyan etmez inşalah.

Istidatlarımı ziyan etmemeye çalıştım hep.

■

Şirketin senelik danslı yemeği Stag Otelinde veriliyordu. Nihayet gitmeye karar verdim.

Yemek bittikten sonra Mr. Holbrook bir nutuk çekti. Cümlelerindeki nokta ve virgülleri açık pencerelerden gelen trafik gürültüleri yerine koyuyordu:

— Bayanlar, baylar; senelik yemeğimizde şerefinize kadeh kaldırmak bana büyük zevk veriyor...

Ağır kamyonla dört otomobil...

— ... Çok memnuniyet verici bir yıl olmuştur. Geçen haziranda bazı ihtilâflardan dolayı güçlüklere mâruz kaldık, fakat Allaha şükür...

Üç motosiklet!...

— ... Geçen sene zarfında müessesemize on beş-yirmi arkadaş iltihak etti. Onlara deriz ki...

Otomobiller...

— ... Lûtfen kim olduklarını görelim.

Yanımda oturan adam dirseğime dokundu:

— Siz de yeni geldiniz Mrs. Taylor, ayağa kalkınız.

Ben de kalktım, şöyle bir gülümsedim ve nedense gözlerim Mark Rutland'a ilişti, sonra hemen yerime oturdum.

Yemekten sonra Terry Holbrook beni dansa davet etti. O kadar iyi dansediyordu ki, hiç güçlük çekmiyordum. Senelerden beri pek dansetmemiştim. Çünkü birisiyle dansa gittin mi, hemen sevişmek faslı da arkadan gelir. Ama arasıra bir baloda güzel elbiseler giymeyi, güzel şeyler görmeyi ve müzik dinlemeyi her genç kız gibi ben de tahayyül etmiyor değildim. Meğerse bende de henüz romantik bir taraf kalmış!

Terry:

— Sana kimse ne kadar güzel bir kız olduğunu hiç söyledi mi? diye sordu.

— Bilmem, hatırlamıyorum.

— Ne tevazu bu şekerim. Ama elbisen doğrusu fevkalâde.

Elbiseyi dün satın almıştım. Çok pahalı idi. Fakat sade olduğu için bunu seçmiştim, buradaki insanlar bunun farkına varmazlar diye. Ama gördüm ki bu adam kadın elbisesinden anlıyor...

— Ruya gibi dansediyorsun, hem de Mary.

— Mersi.

Kalan zamanlarda başkaları ile dansettim. Saat bire doğru Terry yanıma yaklaştı ve:

— Bu geceyi güzel bitirmek için

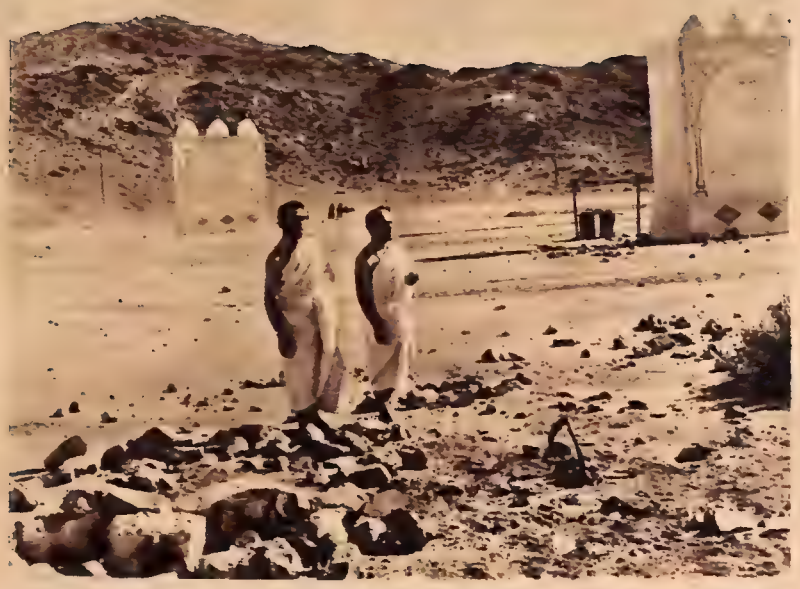

Mekke'nin kapısında ihramlarımızı giyerek kutsal şehre girmeye hazırlandık.

bir çalıdan başka bir şey olmadığını gördük.

Üç buçuk gün hemen hiç durmadan gittik. Vaziyetimiz gittikçe kötüleşmeye başlamıştı. Gece, gündüz durmadan yol aldığımız halde kimseye raslamamıştık. Rubülhali Çölünün kuzeyinden geçiyorduk. Rubülhali Arapça «boş yer» demek. Gerçekten bu ada lâyık bir bölge. İnsan sonsuz bir okyanusta kendini kaybetmiş sanıyor. Bir gün daha büyük güçlüklerle yolumuza devam ettik. Zaten artık önümüzde yol falan yoktu. Ucsuz, bucaksız kumların üstünde ilerlemeye çalışıyorduk.

Hareketimizden dört buçuk gün sonra artık iyiden iyiye kaybolduğumuza kanaat getirdik. Büyük bir ümitsizliğe düşmüştük. Benzinimiz ve suyumuz tükenmişti. Hemen hemen yirmi dört saat arabanın içinde oturup, kara kara düşünmekten başka bir iş yapamıyorduk.

Ertesi gün ümidimiz büsbütün kırılmaya başladı. Ölümün başımızın üstünde dönüp durduğunu hissediyorduk. Burada ölür kalırsak, hiç olmazsa hâtıralarımız bulunsun diye oturup başımızdan geçenleri yazmaya başladık. Kendimizi hemen de tamamen ölüme terkediyorduk ki, ufukta kıpırdıyan bir şeyler gözümüze çarptı. Heyecandan boğulurcasına:

— Kervan, kervan!... diye bağırdık.

Aynı anda ikimiz birden arabadan atlıyarak kalan son gücümüzle o yana koşmaya başladık. Kervan da bize doğru geliyor gibiydi. Düşe kalka ne kadar koştuk bilmiyorum. Kervan yaklaşınca ilk karşımıza çıkana:

— Selâmünaleyküm... diye seslendik.

— Aleykümselâm... diye cevap verdi.

Sonra yolumuzu kaybettiğimizi, benzinimizin bittiğini, arabamızın kumlara gömülüp kaldığını anlattık. Bütün bunları konuşmamız 45 dakika sürdü.

Maceramızı anlattıktan sonra arabayı göstermek için arkamıza bakınca, ne araba görebildik, ne bir şey. Kendi ayak izlerimiz bile kaybolmuştu. Otomobil zaten yarı yarıya kumlara gömülmüş vaziyette olduğundan bu hal bizi çok korkutmuştu. Allahtan Araplar bu gibi işlerde pek usta. Arabanın yerini kolayca bulduktan sonra develere bağlayıp kumlardan kurtardılar. O sırada içlerinden biri Müslüman olup olmadığımızı sordu. Hemen Kelimei Şahadet getirdik.

Müslüman olmamız kurtarıcılarımızı pek sevindirmişti. Arabamızı kızgın kumlar arasında üç gün, üç gece çektiler. Bir vâhaya yaklaştığımız sırada Kıral Suud'un deve birliklerine rasladık. Onlar da bizi arıyorlarmış.

MEKKEYE VARIYORUZ

Suud'un askerleri bizi vâhaya götürerek misafir ettiler. Benzin bulununcaya kadar orada iki gün geçirdik. İki gün sonra Mekkeye varmamıza yetecek kadar benzin bulmuşlardı. Zaten kutsal şehre yaklaşmıştık. Hemen yola koyulduk.

Arabamız Mekke'ye yaklaşırken, içimizde bambaşka bir sevinç vardı. Bunda tehlikelerden kurtuluşumuzun büyük payı olduğu şüphesizdi, ama Mekke'ye varışımızın verdiği sevinç başka idi. Kuranı Kerim burasının insanlar için yapılan ilk ibadet yeri olduğunu yazıyordu. Şimdiye kadar hadsiz, hesapsız Müslümanın ziyaret ettiği mukaddes şehri nihayet biz de görecektik. Müslüman olmıyanlara yasak olan Kâbe'nin, fotoğraflarını çekme endişemiz de bize apayrı bir heyecan veriyordu.

Mekkeye geceleyin vardık. Çöl tecrübemiz bizi korkutuyor, gene kaybolmaktan endişelerinden kurtulamıyorduk. Birden ta uzaklardan göklere doğru fışkıran ışıklar dikkatimizi çekti. Yaklaştıkça ışıklar kuvvetleniyor, büyüyordu. Karanlık gecenin içinde, kumların ortasında göklere püsküren bu ışık demeti karşısında heyecanlanmıştım. Mekkenin geceleyin uzaktan görünüşü, bu kutsal şehrin mânasını daha iyi anlatıyordu.

Mekkenin kapısında bizi belediye reisi ve başka ilerigelenler karşıladı. Burada durmak, yıkanmak, vücudumuzu ve ruhumuzu temizlemek lâzımdı. Mukaddes şehre girerken ihram giymek zorundaydık. Allah nazarında zengin, yahut fakir, kıral, ya da dilenci diye bir şey yoktu. Burada sadece Müslümanlar vardı. Onlar da her türlü dış gösterişlerini şehrin kapısında bırakıyor, aynı beyaz ihramlara bürünerek tam bir eşitlik içinde şehre giriyorlardı. *(Devamı gelecek sayıda)*

NUH'UN
ANKARA
MAKARNASI

NUH TİCARET ve SANAYİ ANONİM ŞİRKETİ

BATEŞ - 109 - 264

VİTA'yı çok seviyor...

VİTA'nın tadı o kadar nefis ki, VİTA ile pişen bir yemekten daha lezzetli bir şey olabilir mi!

VİTA, kalorisi bol ve kuvvet sağlıyan bir gıdadır.

VİTA hafiftir, mideyi yormaz, çünkü fevkalâde sâf ve asiditesi az olan nebatî yağlarla imâl edilir.

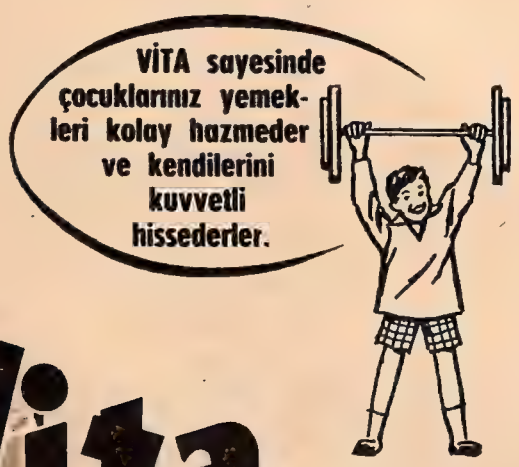

GRAFİKA

Vita

yemeğin lezzeti midenin dostudur.

V/26

İL - 3052 - 265

Prenses Grace'in çevireceği filmin romanı : 5

marnie

YAZAN: WINSTON GRAHAM — ÇEVİREN: T. EREM

III

YEDİ-sekiz yaşımdan beri birçok insanlardan daha akıllı, daha kurnaz olduğumu anlamış bulunuyorum. Ne zaman başım belâya girse, bundan kolayca sıyrılmasını bilirim; ekseriya da belâya girmekten kendimi zamanında kurtarırım.

On yaşımda iken bir arkadaşımla birlikte, hem de iki defa hırsızlıktan yakalanmamın sebebi, öteki kızın cesaretini kaybederek itirafta bulunmuş olmasından ileri gelmiştir. Bu dersi hiç unutmadım ve işime bir daha başkalarını karıştırmadım. Annemin müthiş patırdıları da bana çok şey öğretti. İkinci seferinde beni bir bastonla dövdü. Kalçamda hâlâ bu dayağın izi vardır. İşte bundan sonra yakalanmamak için bütün dikkatimi sarfettim.

İkinci yakalanışımda ödüm patladı; çünkü annemin bu kadar hiddetli olğunu hiç görmemiştim. Durmadan bağırdı, çağırdı:

— Allah bana zaten her türlü belâyı vermiş, üstelik kızım da hırsız mı çıkacaktı? Seni giydirdim, karnını doyurdum; temizleyip adam etmeye çalıştım, ama şimdi şu hale bak!

Gözlerinden yaşlar akıyordu. Anneme anlatamıyordum ki o zaman, (hoş, sonra da söyliyemedim ya) bütün bunları senin için yapıyorum diyemiyordum ki...

Hiçbir zaman aç ve muhtaç durumda kalmadım. Annem elinden geleni yapıyordu ama, nefsinden çok fedakârlık ediyordu. Asıl güçlük de buydu.

Bu durumumuzun çeşitli sebepleri vardı. Babam 1943 senesinde öldüğü zaman, annem ikinci çocuğunu doğurmak üzereydi. Ben aşağı yukarı altı yaşımda idim. Annem kocasının acısını daha unutmadan Keyham'daki evimize bomba düştü, oradan Sangerford'a taşınmak zorunda kaldık. Çocuğun doğum zamanı gelince, doktora haber göndermişler, fakat adam anlaşılan daha kârlı işlerle meşgul olduğu için gelmemiş. Annem çocuğu belediye hastabakıcısının yardımı ile doğurmuş. Yalnız yanlış bir şey yapılmış ve çocuk ölmüş. Annem bu hâdiseden sonra ayağını sürümeğe başlamış. Doktoru mahkemeye vermişler ama, adam beraet edivermiş.

Bir sene sonra Plymouth'a taşındık. Ben de oradaki okula girdim ve on dört yaşıma kadar okudum. Mektepten ayrıldığım zaman, başöğretmen şöyle bir yazı yazmış:

Margaret çok kabiliyetli bir kız. Mektepten bu kadar erken ayrılması çok yazık. Şuna da eminim ki kızın kabiliyetlerini kötü yola sevketmeye meyli vardır. Bundan dolayı kendisinin daima iyi insanlarla beraber olması elzemdir. Allah vergisi olan istidatlarını ziyan etmez inşalah.

İstidatlarımı ziyan etmemeye çalıştım hep.

■

Şirketin senelik danslı yemeği Stag Otelinde veriliyordu. Nihayet gitmeye karar verdim.

Yemek bittikten sonra Mr. Holbrook bir nutuk çekti. Cümlelerindeki nokta ve virgülleri açık pencerelerden gelen trafik gürültüleri yerine koyuyordu:

— Bayanlar, baylar; senelik yemeğimizde şerefinize kadeh kaldırmak bana büyük zevk veriyor...

Ağır kamyonla dört otomobil...

— ... Çok memnuniyet verici bir yıl olmuştur. Geçen haziranda bazı ihtilâflardan dolayı güçlüklere mâruz kaldık, fakat Allaha şükür...

Üç motosiklet!...

— ... Geçen sene zarfında müessesemize on beş-yirmi arkadaş iltihak etti. Onlara deriz ki...

Otomobiller...

— ... Lûtfen kim olduklarını görelim.

Yanımda oturan adam dirseğime dokundu:

— Siz de yeni geldiniz Mrs. Taylor, ayağa kalkınız.

Ben de kalktım, şöyle bir gülümsedim ve nedense gözlerim Mark Rutland'a ilişti, sonra hemen yerime oturdum.

Yemekten sonra Terry Holbrook beni dansa davet etti. O kadar iyi dansediyordu ki, hiç güçlük çekmiyordum. Senelerden beri pek dansetmemiştim. Çünkü birisiyle dansa gittin mi, hemen sevişmek faslı da arkadan gelir. Ama arasıra bir baloda güzel elbiseler giymeyi, güzel şeyler görmeyi ve müzik dinlemeyi her genç kız gibi ben de tahayyül etmiyor değildim. Meğerse bende de henüz romantik bir taraf kalmış!

Terry:

— Sana kimse ne kadar güzel bir kız olduğunu hiç söyledi mi? diye sordu.

— Bilmem, hatırlamıyorum.

— Ne tevazu bu şekerim. Ama elbisen doğrusu fevkalâde.

Elbiseyi dün satın almıştım. Çok pahalı idi. Fakat sade olduğu için bunu seçmiştim, buradaki insanlar bunun farkına varmazlar diye. Ama gördüm ki bu adam kadın elbisesinden anlıyor...

— Ruya gibi dansediyorsun, hem de Mary.

— Mersi.

Kalan zamanlarda başkaları ile dansettim. Saat bire doğru Terry yanıma yaklaştı ve:

— Bu geceyi güzel bitirmek için

BU ROMANIN BAŞLADIĞI 17'NCİ SAYIDAN BU SAYIYA KADAR ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Başka başka isimler ve kılıklarla çeşitli işlere girerek çalıştığı yerlerde hırsızlık eden güzel Marnie, Roxy sineması kasasını da soyduktan sonra, Mary Taylor adiyle «kaliteli basım işleri» yapan John Rutland and Co. firmasına veznedar yardımcısı olur. Şirketin iki genç patronu Mr. Terence Holbrook ile Mr. Mark Rutland hemen kendisi ile ilgilenmeye başlarlar, işe girdiğinin yedinci haftasında onu terfi ettirirler. Mr. Terence Holbrook: «Bir seneye kalmaz, başveznedar olacaksınız. Bir sene sonra da parlak istikbalinize bakmak için güneş gözlüğü lâzım gelecek» der. Başka bir gün de Mr. Mark, Marnie'ye güllerle alâkadarsa, Milli Gül Derneğinin sergisine gitmesini tavsiye eder. O da «Teşekkür ederim, gitmek isterim...» der.

birkaç kişiyi evime çağırdım. Biraz bir şeyler içer, gevezelik ederiz, dedi, gelirsiniz değil mi?...

İnsanlarla samimî olmaktan kaçınmak daima iyi netice verir ama, her zaman kurnazlık yapılamıyor ki:

— Teşekkür ederim, memnuniyetle gelirim... dedim.

— MacDonald'ların arabasında size yer var.

MacDonald'lar şirketin misafirleri idi. İkisinin sırık gibi uzun boyları vardı ama, kibar tavırlı, iyi insanlardı; ne de olsa Londralı. Büro arkadaşım Dawn Witherbie ile beraber DacDonald'ların Jaguar marka arabalarının arkasına geçtik, oturduk.

Terry'nin apartmanı çok modern tarzda döşenmişti: Mor halılar, acayip renkte duvarlar ve mavi deri kaplı bir bar-amerikan. On iki kişi kadar vardık orada. Herkes konuşuyor ve bol bol içiyordu. Ben pek içmem, çünkü benim hayat tarzıma göre fazla konuşkan olmak işime gelmez.

Bir zaman sonra Terry masalardan birini ortaya çekti ve bana:

— Poker oynar mısın Mary? diye sordu.

— Eğer kumarsa, hayır, ben yokum... dedim.

Güldü:

— Eğlence için bu, hakikaten kumar değil. Sana çabucak öğretirim hem... En çok iki şilin mi olsun Alistair?

Alistair MacDonald:

— Ufak tutarsan blöf yapmaz kimse oğlum... diye cevap verdi.

Terry onu teklidederek:

— Evet, doğru oğlum. Ama bu akşam aramızda yeni insanlar var, dedi.

MacDonald'ın karısı Gail atıldı:

— Şekerim, can sıkıcı olma!

Sonra Terry'nin yanağını öperek:

— Terry, meleğim, sen nasıl istersen öyle oynarız, dedi.

Misafirlerden bazıları alçak bir masaya oturdu. Ben evvelâ oynamak istemedim ama, Terry bana poker öğretmekte ısrar etti. Ders esnasında ellerinden biri bir tarafıma dokunuyordu. Bazan belimde, bazan omuzumda. MacDonald'ların beni dönüşte evime götürmeyi teklif etmiş olmalarından şimdi memnun oluyordum.

Bir yalan uydurmağa çalıştım; yanımda fazla para olmadığını söyledim. Bunun üzerine Terry bana iki sterlin ödünç verdi. Fakat talihim yoktu. Param bitince geriye çekilerek oyunu seyre daldım. Terry haklı idi, oyunun öğrenilmesi çok kolaydı. Dikkatini ve kafasını bu işe veren bir kimse bazı kombinezonlar düşünerek kazanç yolunu bulabilir gibi geldi bana. Herkes meşgul olduğu sırada bir kâğıt buldum ve bunu hesaplamaya koyuldum.

Saat üçe doğru misafirlerden iki çift gittiler. Fakat diğerleri devam etmeğe karar verdiler. Hem bu sefer beni de oynamaya zorladılar. Çantamdan bir sterlin çıkardım ve bu da bitince, yüriyerek eve gideceğime yemin ettim.

Fakat bu para gitmedi. Kazandım. Senelerden beri mükemmelleştirdiğim bazı hassalarım şimdi işime yaradı: Düşüncelerimi saklamasını bilmem, hesabı ve parayı sevmem gibi şeyler. Ama oyundan zevk de almıyorum. Çünkü kumar beni çok korkutuyor. Hayatımda ilk defa bir ata para koyduğum zaman midem bulanmıştı, sinirden az daha kusacaktım.

Saat beşte oyunu bitirdiğimiz zaman, yirmi iki seterlin kazanmıştım. Fakat bundan dolayı memnun değildim, bilâkis oyunun bittiğine seviniyordum. Paraya el sürmek istemedim:

— Alın bunu geri. Çok para bu! dedim.

Alistair MacDonald omuzumu okşıyarak:

— Namusunuzla kazandınız bunları... dedi.

Bu akşam kazananlardan biri de oydu. Karısı esniyerek:

— Artık eve gitsek!... dedi.

Yatak odasından mantolarımızı aldık. Benim mantomun kolunda bir leke gözüme ilişti; biraz durarak onu temizlemeye çalıştım. Vallahi, beş saniyeden fazla sürmedi ama, dışarıya çıktığım zaman, Terry kalan misafirleri uğurlamıştı bile. Kapıyı kaparken, o tuhaf gülümseyişi ile bana bakarak:

— Biraz daha kal sen, rica ederim, dedi.

— Olmaz. MacDonald'lar beni bekliyor.

— Yok canım. Onlar gitti çoktan. Korkma o kadar. Birkaç dakika sonra ben seni götürürüm evine.

Kolumdan tutarak beni tekrar oturma odasına götürdü:

— Seni evine ben götüreceğimi söyledim onlara zaten.

Ben sordum:

— Onlar acaba ne düşündüler içlerinden?

Güldü:

— Düşünmek mi! Haydi canım, Kraliçe Victoria çoktan öldü. Böyle düşünceler kaldı mı şimdi?

Perdeleri açtı:

— Neredeyse sabah olacak. Namusun emniyette, merak etme.

Cevap vermedim. O, yüzüme dikkatle bakarak:

— Bana bak yavrucuğum. Bu saatten sonra yatağa yatılmaz. Birkaç saat sonra her günkü gibi işe başlıyacağız. Karnım zil çalıyor; beraberce kahvaltı edelim, ne olur? Sonra seni evine götürür, bırakırım.

Oyun kâğıtlarını toplamaya başladım. Kendimden emindim; dünyanın bütün Ronnie'leri gelse, hepsiyle başa çıkabilirdim, «Ama bu seferki ötekilere pek benzemiyor. Şirkette kalmak istiyorsam, bunun suyuna gitmeliyim» dedim içimden. Bu sebeple:

— Kahvaltıda ne istersiniz? diye sordum.

— Sen tam benim istediğim kızsın. Jambonlu yumurta yapabilir misin?

— Pekâlâ. Ama sonra lûtfen bir taksi çağırırsın.

Mutfağa girdim ve yumurtayı pişirmeğe koyuldum. Birkaç dakika sonra içeriden seslendi:

— Yavrum, elbiseni berbadedecek-sin. Dur, sana bir önlük bulayım.

(Devamı gelecek sayıda)

YARDIM POSTASI

Azimli bir gencin okuyucularımızdan ricası

Genç bir okuyucumuz bize uzun bir mektup gönderdi. Bu genç beş sene evvel yüksek mimarlık tahsil ederken mafsal romatizmasına mafsal veremi teşhisi koyarak kendisini ameliyat eden bir hekimin hatası yüzünden yataktan kalkamıyacak derecede sakat kalmış. Beş senedir bütün uğraşmalarına rağmen yataktan kalkamamış... Üstelik yardım edecek kimsesi de yok.

Fakat işin harikulâde tarafı bu gencin sakat kalmasına rağmen azim ve iradesinden, yaşama arzusundan hiçbir şey kaybetmemiş olmasıdır. «*Daima kuvvetli oldum, yılmadan mücadele ettim ve edeceğim. En büyük gayem yaşadığım müddetçe kendi hayatımı yapmak, kimseye muhtac olmadan yaşamak ve bilhassa cemiyete faydalı olmaktır.*» diyor. Genç okuyucumuz boş zamanlarında resim yapıyor, bol bol okuyor, yaptığı biblo ve saireyi satarak maddi durumunu düzeltmeye çalışıyormuş.

Fakat bu azimli gencin yapmak istediği bir şey daha var: Kendi vaziyetinde olan bütün hasta insanlara yardım etmek, onlara azim ve cesaret aşılamak üzere bir kitap yazmak. Mektubunda diyor ki:

«Yazmak istediğim bu kitapta hastalanmış, acı çekmiş, buna rağmen mücadele etmiş, imkânlar nispetinde muvaffak olmuş insanların hikâyelerini anlatmak kararındayım.

«Bu hikâyeleri Hayat okuyucularından rica ediyorum: Çetin hastalıklarla mücadele etmiş ve muvaffak olmuş kimseler veya onların yakınları kendi görüşlerine, hayat felsefelerine göre bu mücadeleyi nasıl yapmışlardır? Hikâyelerini, takibettikleri yolları, hastalıklarının seyrini anlatsınlar, isimleri ve adresleriyle beraber bana göndersinler. Bu kimseler teşebbüsün mahiyet ve neticesini daha iyi anlıyacakları için bu çağırıma kayıtsız kalamazlar. Onlardan bunu bilhassa rica ediyorum.

«Bu arada sosyolog, psikolog ve pedagoglar faydalanabileceğim bazı kitap ve broşürleri bana tavsiye ederlerse çok müteşekkir kalırım. Bunu da onlardan rica ediyorum.

«Kitabımı hazırladıktan sonra bastıracağım. Bunu da başaracağımdan eminim.

«Yazımın çirkinliğini hoş görün. Mafsallarım kireçlendiği için oturamıyorum. Onun için bu mektubu mecburen sırt üstü yatarak yazdım. Şimdiden binlerce teşekkür!»

Kemal Gözet

Koşuyolu, Cenap Şahabettin sok. No. 56 Kadıköy - İstanbul

Genç okuyucumuzun azim ve cesaretini takdir ederken okuyucularımızın yazacakları mektupları yukarıdaki adrese göndermelerini rica ederiz.

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

17 mayıstan 23 mayısa kadar: Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 mart - 20 nisan

Kendinizi bildiğinizden beri zihninizi kurcalıyan bir karanlık nokta çok yakında aydınlanıyor. Bu aydınlık derdinizi halledecek.

BOĞA BURCU
21 nisan - 21 mayıs

Gönül işleriniz biraz karışmış. Sevdiğiniz insanı darıltmamalısınız. Unutmayın ki, kabahat bu defa da sizin. Onun gönlünü alın.

İKİZLER BURCU
22 mayıs - 20 haziran

İstediğiniz neticeyi elde etmek için daha fazla gayret göstermek zorunda olduğunuzu hatırdan çıkarmayınız. Daha gayretli olunuz.

YENGEÇ BURCU
21 haziran - 22 temmuz

Şu sırada işlerinize engel olan geçici sıkıntılardan ürkmeyin. Kendinizi bırakırsanız, hiç başaramazsınız. Biraz talihinize güvenin.

ASLAN BURCU
23 temmuz - 22 ağustos

Alacağınız bir haberin arkasından size uzunca bir seyahat görünüyor. Seyahati yapıp yapmıyacağınız henüz belli değil. Düşünmelisiniz.

BAŞAK BURCU
23 ağustos - 22 eylûl

Çok fazla merak ettiğiniz bir mevzuda size yanlış şeyler söyliyecekler. Telâşa kapılmayın. İyi araştırın, doğruyu öğreneceksiniz.

TERAZİ BURCU
23 eylûl - 22 ekim

İşlerinizin istediğiniz şekle gelebilmesi için bir müddet daha sabretmeniz lâzım. Bulunduğunuz şartlarla durumu muhafaza edin.

AKREP BURCU
23 ekim - 21 kasım

Çok büyük bir fırsat kaçırmışsınız. Belki de bu fırsat kendini size hiç göstermeden geçti. Ama üzülmeyin, bir fırsat daha var.

YAY BURCU
22 kasım - 20 aralık

Birçok konularda, hem hiç lüzumu yokken doğruyu söylemekten çekiniyorsunuz. Kendinizi bu yola alıştırmışsınız. Bundan vazgeçin.

OĞLAK BURCU
21 aralık - 19 ocak

Günlük işinizden ayrı olarak, para kazanmak için size çok güzel bir imkân verecekler. İyice düşünün, çalışmaktan asla yılmayın.

KOVA BURCU
20 ocak - 18 şubat

Sağlığınız için zararlı olan bir alışkanlığınızdan bir türlü vazgeçemiyorsunuz. İradenizi kuvvetlendirin. Sonra zarar görürsünüz.

BALIK BURCU
19 şubat - 20 mart

Koç Burcuna bağlı bir insan haberiniz olmadan sizin lehinizde faaliyete girişmiş. Başarabilirse, size de tatlı bir sürpriz olacak.

New Orleans Karnavalı

İlk defa 1838'de tertiplenmiş olan «Mardis Gras» karnavalı sırasında, bilhassa Bourbon caddesinin iki yanındaki eğlence yerlerinde, en tatlı Diksi cazını dinlemek ve en cazip strip-tease numaralarını seyretmek mümkündür...

SOKAKLARDA maske takmış, türlü kıyafetlere bürünmüş insanlar, yerlerde binlerce boş bira tenekesi, her adım başında bir caz müziği... Şarkı söyliyenler, bağıranlar, sarhoşlar, eğlenenler... İşte martın altısında kırk günlük bir pehrize girecek olan New Orleanslıların Mardis Gras'ı veya Karnavalı.

1718 yılında Fransızlar tarafından kurulmuş olan New Orleans, beyaz ırkla siyah ırkın karışmasından meydana gelmiş Kreol denen insanları, ananeleri, eski zaman halini muhafaza etmiş Fransız mahallesi, dar sokakları, balkonlu evleri, Fransız yemekleri, caz müziği ve nihayet Mardis Gras veya Karnavalı ile meşhur bir şehirdir.

Mississipi Nehrinin ağzında, Meksika Körfezinde bulunan New Orleans, Birleşik Amerikanın ikinci mühim limanıdır. Eski zamanlarda korsanların durak yeri olan bu şehir Louisiana Eyaletindedir ve 1803 yılında Louisiana Eyaletinin Napoléon tarafından on beş milyon dolâra Amerikalılara satılmasiy-

Üstte New Orleans şehri ve ünlü karnavalı, altta Amerikayı dolaşan muhabirimiz Sara Korle'nin New Orleans şehrinde çekilmiş bir resmi görülüyor.

Her yıl 6 ocak tarihinde, yani karnavalın başladığı gün, New Orleans'ın caddelerinden sabahtan akşama kadar yüze yakın araba geçer. Bunların hepsi başka bir hâdiseyi veya şahsı temsil eder. İşte kitaplara geçen bir yaratık geçiyor.

DIM AMERİKAYI DOLAŞIYOR: 4

RÖPORTAJ: SARA KORLE

le bu kcca arazi Amerikanın malı olmuştur. Çok yakın bir zamana kadar Fransızcanın konuşulduğu bu şehirde artık Fransızca bilen insan hemen hemen kalmamış gibidir.

New Orleans'ta «Mardis Gras» veya «Karnaval» mevsimine resmen 6 ocakta başlanır. Martın altısına kadar çeşitli geçit resimleri, balolar tertiplenir. Bu müddet zarfında aşağı yukarı altmış beş balo, yirmi kadar geçit resmi yapılır. Şahsi teşebbüsle ayrı ayrı grupların tertiplediği geçit resimleri ve balolar muazzam masraflara dayanır. Bir balo takriben yirmi beş bin dolâra çıkar. Baloların ve geçit resimlerinin hepsi eski masallara, efsanelere dayanan mevzuları ve kıyafetleri ele alır. Her baloda bir kıral, bir kıraliçe ile nedimeleri, maiyeti vardır. Balolara ancak davetiyle ile gidilir, katiyen bilet satılmaz, reklâm yapılmaz. Karnavalın en mühim günü son günü olan 6 marttır. O gün sabahtan akşama kadar yüze yakın süslü araba sokaklarda geçit yapar, en güzel balo o gece olur ve Karnaval Kıralı ile Kıraliçesi o gün son defa olarak halka görünür. Balolarda Kıral ve Kıraliçe, kıyafetlerinin masrafını kendileri yapar. Bir kıraliçe elbisesinin maliyeti vasati bin dolâr ile beş bin dolâr arasındadır. Gazeteci olarak son baloya gitmek fırsatını buldum. Muazzam bir salonda verilen bu balo, sanki bir eski zaman sarayının kabul salonuydu. Başlarında pırıltılı taçlar, ellerinde âsalarla kıral ve kıraliçe sanki hakiki imparator ve imparatoriçe, nedimeleri, maiyet erkânı sanki hakiki prens ve prenseslerdi. Kırk kişilik bir orkestranın çaldığı musiki nağmeleri içerisinde salona giren kıral, kıraliçe ve maiyet erkânı bir defa misafirlerin önünde dolaştıktan sonra yerlerini aldılar. Fraklı, beyaz eldivenli, günümüze uygun tuvaletli davetliler olmasaydı, kendimi iki yüz yıl evvel bir saray davetinde zannedecektim. Gece yarısına kadar devam eden bu balodа geleneğe uyularak sadece davetli bayanlarla maiyet kıyafeti giymiş, yüzleri maskeli erkekler dansetti. Her kavalye, damına elindeki torbadan ufak bir hediye veriyordu. Saat on ikiden sonra eğlenceye evlerde devam edilecekti.

Son geçit resmi günü bütün sokaklar çeşitli kılıklara bürünmüş maskeli maskesiz insanlarla doluydu. Sabahın onunda başlıyan ve gece sona eren geçit resminde aşağı yukarı yüz araba geçti. Bunların içinde en güzeli tabiatiyle kıralın arabasıydı. Geçit resimlerinin bir âdeti de süslü arabalarda bulunan kimselerin ahaliye boncuktan kolyeler, şeker ve çikolata atmasıydı. Yalnız ben, on beş kadar kolye yakaladığıma göre ne kadar çok hediye dağıtıldığını tahmin edebilirsiniz. Bu öteberi fırlatmanın bazan acı tarafları da olabilir. Bir geçit resminde kırallardan biri karısına gece hediye vermek üzere aldığı bir pırlanta iğneyi yanlışlıkla coşup ahaliye fırlatmış.

New Orleans'ın Fransız mahallesindeki küçük ahır gibi yerlere, kapıdan gönlünüzden ne koparsa verip girmek ve dünyanın en güzel cazını dinlemek mümkündür. Beş-altı kişilik bir zenci grupu meşhur «Diksi» cazını zevk ve şevkle çalar. Arada dayanamayıp dansa kalkanlar olur. «Bourbon» caddesi denen eğlence sokağı iki sıralı barları ve strip-tease yerleri ile meşhurdur. En açık, saçık soyunma dansları burada görülür. Liman şehri olduğu için buraları hep müşteriyle doludur.

İlk defa 1838 yılında tertiplenmiş olan «Mardis Gras» bugüne kadar şaşaa ve debdebesinden hiçbir şey kaybetmemiştir. Bilâkis her yıl daha da zenginleşmiştir. «Mardis Gras» yağlı salı demektir, o gün halk pehrize hazırlanır. Biz bayramı ramazandan sonra yaparız, onlarsa bayramı, ramazandan, yani pehrizden evvel yapıyor.

New Orleans at yarışları, karides ve balıkları ve azelye bahçeleri ile de meşhurdur. Bir Amerika seyahatinde cidden görülmeye değer bir şehirdir. Hele benim gibi «Mardis Gras» zamanına raslarsanız, hayatınızda bir daha kolayca raslıyamıyacağınız bir eğlence âlemine şahidolursunuz. New Orleans'tan, unutulamıyacak hâtıralarla ayrıldığımı samimiyetle söyliyebilirim.

Doğu tarihi ile ilgili olaylar ve şahıslar Batıda çok defa efsaneleşmiş, bazan da yanlış tanınmıştır. Gene Doğu masallarının kahramanlarından biri olarak kabul edilen Kubilây Han, New Orleans karnavalında önemli bir yer işgal etmiştir.

Pürüzsüz bir cilde malik olmak için

YÜZÜNÜZÜN BU 3 KISMINA DİKKAT ETMELİSİNİZ

Güzel bir cilde malik olmak isterseniz, güzelliğinizi tehdit eden bütün bu pürüzleri yok etmelisiniz.

Yüzünüzün bilhassa yukarıda işaret edilen 3 noktasına ihtimam göstermelisiniz; bunun için de canlandırıcı Tokalon gündüz kremini kullanmak sizin için bir zaruret olduğuna kanaat getirmelisiniz.

Bu kremi her sabah kullandıkça cildiniz fevkalâde gençleşecek, kadife gibi yumuşayacak ve her zamankinden daha cazip görüneceksiniz

Tokalon

IL - 3204 - 266

Güzelliğiniz için en az 1 POND'S kremine ihtiyaç vardır.

Tabiî güzelliğinize cazibe ilâve etmek ve bu cazibeyi muhafaza etmek ilmî bir bakımla mümkündür. POND'S kimyagerlerinin devamlı çalışmalarından sonra her cild için hazırladıkları modern bir bakım serisini takdim ediyoruz.

COLD - C - KREMİ ne her cildin ihtiyacı vardır. Mesamat tarafından masedilerek cildinizin derinlerine nüfuz eder, toz ve kirleri temizler. Cildinize yumuşaklık ve tenavet temin eder.

DRY SKIN - S - KREMİ Her cilde tatbik edilir. Lanolinin bol miktarda emilmesini ve İntiva ettiği Allantoin sayesinde cildin kurumuş hücrelerinin canlanmasını sağlar. Akşamları makyajınızı temizledikten sonra sürünüz.

VANISHING - V - KREMİ Yağlı ve normal cildler için gündüz kremidir. Cildinizi haricin tahriş kâr tesirlerinden korur Makyajınıza ipeksi zemini hazırlar ve bütün gün idame etmesini temin eder.

FOUNDATION - F - KREMİ Normal ve kuru cildler için nemli bir makyaj altı kremidir. Makyajın kurutucu tesirlerini önler ve cildi harici tesirlerden korur. Makyajdan evvel tatbik edildiği takdirde makyajı bütün gün muhafaza eder.

Bu listeyi tektik ediniz. *Cildinizin hususiyetine göre Ponds kremlerinin birini veya ikili, üçlü kombinezonunu kullanınız.*

CİLDİNİZİN TİPİ	Cleansing (Temizleyici)	Nourishing (Besleyici)	Foundation (Makyaj altı)
KURU CİLD Kepekli, sert, gerilmiş, ince ince çizgili	C	S	F
NORMAL CİLD Yumuşak, temiz	C	S	F
YAĞLI CİLD Yağlı, parlak, siyah noktalar, geniş mesamat	C	S	V

POND'S

İL - 3201 - 267

SİNEMA DÜNYASINDA YENİ BİR GRETA GARBO

BİR zamanlar beyaz perdede bir Greta Garbo vardı. Genç nesil Garbo'yu pek iyi hatırlamaz. İçlerinde onu hiç görmemiş olanlar çoktur. Garbo sinema için büyük bir hâdise idi. Kendine göre parlak bir devrin en parlak yıldızlarındandı. Garbo'nun memleketi olan İsveç bugün gene beyaz perdeye birbirinden güzel sarışınlar yetiştiriyor: Ingrid Bergmann, Anita Ekberg, May Britt ve daha sayısız şöhretlerde hep İsveç hamuru vardır. Ama sanat anlayışı ve güzellik telâkkileri seneden seneye değişiyor. Şimdi Brigitte Bardot'ların, Leslie Caron'ların devri. Yirmi beş, otuz sene evvelki prodüktörlere o devirde bu insanları götürseniz, belki güzel değil diye rol vermiyeceklerdi. Bugün bütün sanat kollarında olduğu gibi sinemacılıkta da realizm hâkim. Jest, mimik ve mizansen de ona göre kıymetlendiriliyor. Bütün bunların içinde değişmeyen bir unsur var: Tip değişikliği... Değişik tip, prodüktörler için sinema kurulduğundan beri ilgi çeken bir özelliktir.

Bugünlerde prodüktörlerde ve rejisörlerde klâsik güzel tipine doğru bir kayma göze çarpıyor. Bu yolda ilk adımı atanlardan biri de rejisör Terence Young'dır. İngilteredeki ünlü Pinewood stüdyolarında hazırladığı «Hayır Doktor» isimli filmin başrolüne klâsik güzelliği temsil eden bir tip seçti. Seçtiği insan beyaz perdenin pek de yabancısı değildir. Ama onu yeni bir tarafiyle ortaya çıkaran muhakkak ki, Youn'dır. Bu genç kadını sinema meraklıları tanır: Amerikalı aktör John Derek'in eşi Ursula Andress. Rejisör Young'a göre, Ursulada biraz Garbo'luk, bir parça da Dietrich'lik var. Yüz hatları, mânalı bakışları Garbo'nun yaratmış olduğu klâsik güzellik tipini bugünün zevkını doyuracak şekilde ortaya koyuyor. Vücut ölçülerindeki nispet, şuh hareketleri bakımından da Dietrich'i

Ursula Andress, mânalı bakışları ve yüz hatları ile vaktiyle Garbo'nun yaratmış olduğu klâsik güzel tipini bugünün zevkine ve anlayışına uygun şekilde ortaya koymaktadır.

Klâsik güzel vasfını taşıyan Ursula'nın aynaya bakarken çekilmiş bir resmi.

Yeni çevirdiği filimde, Ursulaya eşlik eden Sean Connery, güzel aktrisle çok samimî dost olmasını gayet iyi beceriyor. Onun en sevdiği şeyleri biliyor.

Ursulanın her zaman yakalanamıyacak bir pozu: Set arasında, yırtılmış olan pantolonunu yamatıyor. Vakit nakittir. Yeni pantolon dikilinceye kadar çalışmayı kesmiyecek, yenisini sonra yapar.

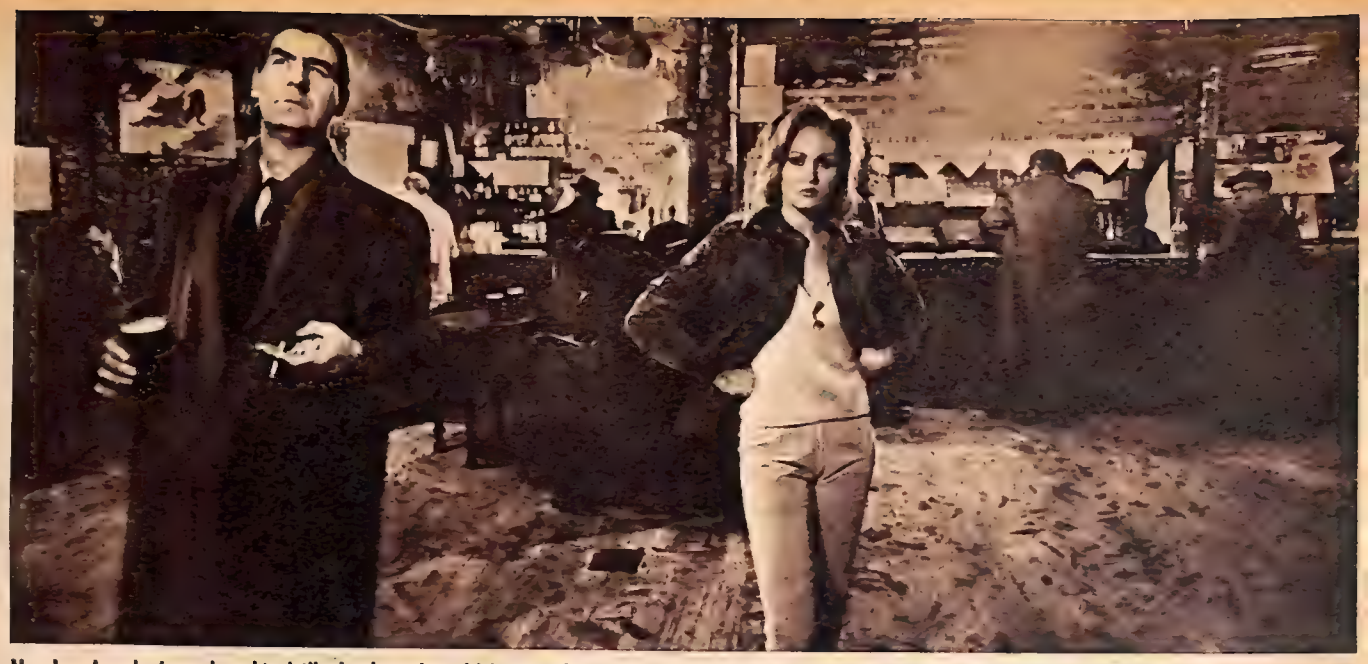

Ursula, Londra'nın karakteristik barlarından biri önünde, şehrin en tozlu ve eski semtini bütün çıplaklığiyle tetkik ediyor.

aratmıyor. Eski sinema dünyasının iki ünlü şahsiyetindeki bu özellikleri üzerinde toplıyan Ursulanın başka meziyetleri de var: Fevkalâde sporcu. Altı lisan biliyor. Girgin, neşeli, konuşkan. En fazla sevdiği şey seyahat etmek. Gerçekten onun kadar yer dolaşan kimse yok gibidir. Gezmekten hiç sıkılmaz. Dünyanın birçok yerlerini bilir. Bir-iki yıl önce eşi ile Istanbula bile gelmişti. Ursula şimdi yeni filmini çevirmekle meşguldür. Filimde Honey isimli bir genç kız rolündedir. Konu Fleming'in meşhur «James Bond» seri romanlarının birinden alınmıştır. James Bond rolünü, Sean Connery oynuyor. Connery'nin bu rolü alması da ilgi çekici şekilde olmuştur: Şirket James Bond rolünü oynıyacak namzetler arasında bir anket açmış. Gelen cevaplarda çoğunluğu Sean Connery kazandığı için rol ona verilmiştir. Seyirci zihninde yaşattığı kahramanı canlandırabilecek aktörü böylelikle bizzat kendi seçmiş oluyor. Filimde Bond, genç kızı amansız bir düşmana karşı korumaktadır. Konuya göre, İngiliz Gizli Teşkilâtının en kıymetli adamlarından biri Jamaika'da esrarlı bir şekilde ortadan kaybolur. Bu işi tahkik etmek üzere Bond, Londra'dan Jamaika'ya hareket eder. Maceralar daha yolda iken başlar. İşin içine Honey adında genç bir kız karışır. Bond tabiî her zamanki gibi kızı birçok tehlikelere karşı korur. Aralarında bir de aşk macerası başlar. Ötesi malûm: Bu gibi macera filimlerindeki gibi tatlı bir sonuç... Filmin ekseri sahneleri fiilen Jamaika'da çevrilmekte olduğu için, Ursula uzun zaman bu güzel adada vakit geçirmek zorunda kaldı. Ursula çalışma hayatından çok memnundur. Istirahat zamanlarını Jamaika Adasını gezmekle geçiriyor. Hollywood'daki evini ve evinde beslediği Brezilya kaplanı yavrularını hayli özlüyor. Ama gene de memnun.

Zaten Ursula maceraya bayılır. Onun kocası John Derek'le en uyuştuğu taraf da budur. Derek filimlerinde de daima heyecanlı roller oynamağı sever. Çünkü Derek gerçek hayatta da hep macera arar. Yani Ursulanın en beğendiği tip. Şu sıralarda Londra'da yeni filmini tamamlarken, Ursula'nın yerinde başkası olsa, faydalanacağı muhitlere girip, kendine yakın dostlar edinmeğe çalışırdı. Ama o öyle yapmıyor. Şehrin kenar mahallelerinde, meyhaneden kumarhaneye kadar bir kadının giremiyeceği ne kadar yer varsa, Ursula'yı oralarda bulursunuz. İşte gelecek yılların Garbo'su, son filmini bitirinceye kadar, Londrada böyle semt semt dolaşacak.

Set arasında, üzerine bir çin entarisi örterek aynaya bakan Ursula'yı foto objektifi ansızın yakalıyor. Aktris elindeki entari ile mecburi poz vermek zorunda kalıyor. Onun güzelliğini geçmiş devrin artistlerinden Garbo'nun güzelliğine benzeten pek yanılmamış her halde... Ursulanın bakışlarında da, Garbonunkiler gibi, sevdiği insana romantik bir aşkla bağlanacak bir kadının parıltılarını sezmek kabil. Üstelik Ursula kültürlüdür de.

Hayat

Mustafa Kemal 19 Mayıs 1919 da Samsuna ayak basmıştı.

Gençlik ve Spor Bayramı Münasebetiyle

SAMSUNDAKİ ATATÜRK HEYKELİ

YUSUF KENAN EKŞİOĞLUNUN KOLEKSİYONUNDAN

ROJA

İkisinin de arzusunu yerine getirir

Ben, sadece saçlarımın parlamasını isterim.

Reçineli ROJA Briyantini saçlarınızı 2 yoldan güzelleştirir. Parlamasını temin eder ve terkibindeki reçinenin kuvvetlendirici hassaları sayesinde sıhhatını sağlar.

REÇİNELİ ROJA
saçları katiyen yağlamaz

Ben de aynı zamanda hoş kokulu olmasını...

Bundan kolay ne var? Yeter ki ROJA FLORE briyantini kullanayım. Zira hem briyantin hem de parfümdür ve hatta Paris'in en meşhur parfümü

ROJA FLORE
Lüks şişelerde
sarışınlara : sarı
(Jaune topaze)
esmerlere : mavi
(Bleu saphir)

ROJA BRİYANTİNLERİ

IL - 3205 - 268

Ne Diyorlar

... Öğretim metodunuz fevkalâde ve kusursuzdur. O kadar kolaylıkla öğreniliyorki, ağır derslerimiz arasında bile sizin derslerinizi zevkle takip edebiliyorum.

NEFİSE ÖZCAN
EĞİTİM ENSTİTÜSÜ ÖĞRENCİSİ - İZMİR

... Bu güne kadar lisan öğrenmediğime hayıflanıyorum. Enstitünüzün harikulâde metodu ile lisan öğrenmek daima ve herkes için mümkündür. Hocalarıma içten gelen teşekkürlerimi sunarım.

YAŞAR TURGUT
P.T.T. MÜDÜRÜ
Ş. KARAHİSAR

...Derslerinizden son derece faydalanmaktayım. Böyle bir metodla kim lisan öğrenmez ki..

OSMAN ARTAR
YEDEK SUBAY ÖĞRETMEN
KUMKÖY

...Sisteminiz sayesinde hergün lisan bilgim artıyor. Talebelerinize olduğu kadar memlekete de büyük bir hizmette bulunuyorsunuz.

FİKRİ GÖKÇER
KAYMAKAM
ÖMERLİ

Siz de
FONO
Correspondence Institute
Metoduyla
İNGİLİZCE - ALMANCA - FRANSIZCA
Dillerinden birini öğrenip kendinize DAHA İYİ BİR İSTİKBAL hazırlayabilirsiniz. Ücretsiz izahlı broşürümüzü isteyiniz.

FONO İstiklâl Caddesi 213. Kat 4 Beyoğlu - İstanbul

Hüseyin Bilgin

REKLÂMCILIK - 1850 - 269

Yalan Yuvası

BU ROMANIN BAŞLADIĞI 13'ÜNCÜ SAYIDAN BU SAYIYA KADAR ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Caroline üçüncü defa evlenmek üzeredir. Bu seferki koca namzedi, Amerikalı zengin Charles Jerome'dur. Fakat Jerome'un arkadaşı Bill Powell'i de gözüne kestirmiş ve arkasından kendisi de gitmek niyetiyle, onu Londradan Monte Carlo civarındaki villâsına göndermiştir. Caroline'in, kâtibesi olarak villâyı tanzime memur ettiği yeğeni Stephanie bu sırada ressam Claude Faure'la birlikte şarap almağa gitmiştir. Dönüşte genç kızın okul arkadaşı Sally'yi görürler. Faure onunla tanışmak için otomobilden iner. Stephanie de villâya girince, Bill Powell'le karşılaşır.

STEPHANIE, hiç durmadan sual soruyordu. Fakat yağ ve toza bulanmış bu yüzde yorgunluğun izleri de iyice belli olmaya başlamıştı. Genç kız, bunu farkedince, hemen ayağa fırladı:

— Affedersiniz, sizi lâfa tuttum. Her halde yemekten önce yıkanıp rahatlamak istersiniz, değil mi?

— Şöyle sıcak bir banyoda temizlenmek beni hakikaten saadete kavuşturur tahmin ediyorum?

— Hayhay... Size banyonun yerini göstereyim.

Bill, trabzanları oymalı merdivenleri kızın arkasından çıktı. Son basamağı da çıktığı zaman, hafifçe sendelemişti. Stephanie hemen adamın kolundan tutup ona yardım etti:

— Bu kadar uzun bir yolculuğu bir günde tamamlamanız şart mıydı? Neden kendinizi bu kadar yordunuz?

— Ne bileyim? Delilik işte... Tabiî acelem yoktu ama, oldu bir kere...

Stephanie, genç adamı esrarengiz kuvvetlerin tesiriyle oradan oraya giden bir göçmen kuşa benzetti. Bunları düşünürken dalgın dalgın mırıldandı:

— Burada kalmanız benim için çok iyi oldu.

Genç kız, adamın bu sözleri garipsiyeceğini, başka mânalara alacağını düşünerek hemen izahat vermek lüzumunu hissetti:

— Burada konuşacak, arkadaşlık edecek kimsem olmadığı için sizin gelmeniz beni sevindirdi. Hiç olmazsa iki lâkırdı edecek birini bulduğum için memnunum.

Stephanie, sözlerini bitirdikten sonra misafirlere ayrılan yatak odalarından birinin kapısını açtı:

— Buyrun, burada aradığınız her şey mevcut. Hazır olunca, aşağıya gelirsiniz. Ben sizi aşağıda bekliyeceğim.

Bill odada yalnız kalınca, etrafına bakındı. Odanın bütün eşyaları pembe renkteydi. Burnuna hafif bir parfüm kokusu geldi. Bu güzel odayı gözden geçirirken Doğu Berlinde, Avusturya Alplerine yaslanmış küçük bir çiftlik evinin karanlık, her tarafı kirli küçük odasını hatırladı. Çılgınca bir süratle yaptığı seyahatin tozları yüzünü tanınmaz hale getirmişti. Aynaya bakınca hafifçe gülümsemekten kendini alamadı. Bu sefer vartayı ucuz atlatmıştı ama, gene de her türlü tehlikeyi göze alıp başladığı işi bitirmesi icabediyordu...

■

Stephanie, Bill'den ayrıldıktan sonra kendi odasına geçti, yıkandı, dalgın dalgın dudaklarının boyasını tazeledi. Genç adamın, altı ay izin aldığı halde Avusturya hududundan Roque d'Or'a kadar olan uzun yolculuğu niçin bir günde tamamlamaya kalkıştığına bir türlü akıl erdiremiyordu. Bu adamın esrarengiz birtakım işlerin peşinde olduğu muhakkaktı. Mamafih genç kız için bunların hiç önemi yoktu. Eskisi gibi kendini yapayalnız hissetmiyordu ya, asıl bu mühimdi... İçinde sebebini bilmediği bir rahatlık hissetmeye başlamıştı. Yirmi dakika sonra oturma salonuna döndü.

Kapıdan girerken gördüğü manzara genç kızı haklı olarak pek şaşırttı. Bill Powell, kanepeye uzanmış, derin bir uykuya dalmıştı. Bu defa adam Stephanie'ye daha da genç göründü. Genç kız misafiri uyandırıp uyandırmamak hususunda tereddüdederken Bill de gözlerini açmıştı. Genç adam, rahata kavuşmuş insanlara has bir şekilde tatlı tatlı gülümsedi. Bu sırada Bertram da kapıda görünmüştü:

— Yemek hazır, hanımefendi.

Bill, uşağa seslendi:

— Merhaba...

Doğruldu, Stephanie'nin elini tutarak ayağa kalktı. Sanki eskiden beri Stephanie'yle tanışıyorlarmış ve uykudan uyandığı zaman hep genç kızın yardımiyle ayağa kalkarmış gibi alışık bir tavır takınmıştı...

— Benim ismim Bill. Acaba ben de size arkadaşlarınızın yaptığı gibi Stevie diye hitabedebilir miyim?

YAZAN: MARY HOWARD

ÇEVİREN: NİHAL AKKAYA

9

Genç kız, sakin bir tavırla cevap verdi:

— Siz bilirsiniz...

Sakin görünmekle beraber, bazı meseleler Stephanie'nin zihnini kurcalıyordu. Bu yüzden de endişeliydi. Adamın kuvvetli elini kendi eli üzerinde hissettiği zaman kalbi, şimdiye kadar hiç de alışkın olmadığı bir şekilde heyecanla çarpmıştı.

Villa Crystale'in ilk misafiri, ortalığ[illegible] daha çok [illegible]osikletle [illegible] gün [illegible]önün- [illegible]a ta- [illegible]turdu- [illegible]tarafta [illegible]aroline' [illegible]dudakla- [illegible]enç kadın, [illegible]ünüyor ol- [illegible]ok iyi tanı- [illegible]en âşık ol- [illegible]yle zanne- [illegible]Caroline bir [illegible]ha da başka [illegible]şleri duyma- [illegible]he'in âşık ol- [illegible]n'du. Caroline, [illegible]akiki bir aşkla [illegible]kızın annesine [illegible]zemesini Caro- [illegible]ı da merak [illegible]k konuştu: [illegible]yorum, Caroline. [illegible]gibi yüzlerce delikanlı tanıyan bir kadının bir erkeğe bu kadar önem vermesi, bence saçmalık... Bu adamın ötekilerden ne farkı var yani?

Caroline cevap verirken sesi pek sert ve kararlıydı:

— Ah, Bill, şimdiye kadar tanıdığım erkeklerin hiçbirine benzemiyor. Bambaşka bir insan o... Kimseye metelik vermiyen, kendi âleminde yaşamaktan hoşlanan enteresan bir insan. Eh, bu kadar gevezelik yeter, Claud. Artık telefonu kapamak zorundayım. Yapılacak bir sürü işim var. İnşallah yakında görüşürüz. Hoşça kal.

(Devamı gelecek sayıda)

[illegible] Claude cuğum, bana hiç itimadın yok mu yani. Sana, bizim evle meşgul olup olmadığını, yeğenimle buluşup buluşmadığını anlamak için telefon ettim. Kızcağız tecrübesizin biri... Ben de evde her şeyin eksiksiz ve mükemmel olmasını istiyorum. Stephanie'ye senin yardım etmen şart...

Faure, gülümsedi:

— Evet, doğrusu yeğenine yardım etmekten büyük zevk duyduğumu itiraf etmeliyim. Biliyor musun Caroline, yeğenin çok cici, çok zarif bir kız...

— İnşallah aynı zamanda becerikli dir de... Villâya çok önemli bir misafir gelecek. Yeğenimin bu misafire karşı beni mahcubetmemesi lâzım.

Faure, Caroline'le ince ince alay etmekten zevk duyuyordu. Kinayeli bir şekilde konuştu:

— Bahsettiğin bu önemli misafir, motosikletle seyahat eden, yakışıklı, genç adam olmasın? Eğer oysa, boşuna kendini üzme... Çoktan geldi, villâya yerleşti.

— Nee? Doğru mu söylüyorsun,

YAZISIZ

Mukayese imkânı...

RUDGE

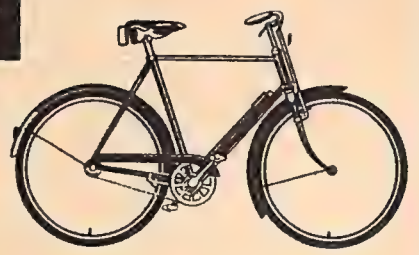

Meşhur Rudge bisikletleriyle diğer tanınmış marka bisikletlerin

DAİMİ SERGİSİ

ODEON

MAĞAZALARINDA

Geliniz... muhtelif markaları görünüz... mukayese ediniz ve kalp huzuru ile beğendiğinizi alınız.

GÖRÜLMEMİŞ TAKSİT KOLAYLIĞI

ODEON BEYOĞLU — İstiklâl Cad., No. 73

ODEON SİRKECİ — Hamidiye Cad., No. 16

ODEON KADIKÖY — Kadıköy Palas

ODEON HARBİYE — Halâskârgazi Cad., No. 113

FAAL - 2600 - 270

Savaş ÇİL İLÂCI

YÜZ VE VÜCUTTAKİ ÇİL, LEKE, SİVİLCE VE ÇATLAKLARI TEDAVİ EDER

CİLDİ YUMUŞAK TUTAR

İL - 3497 - 271

KADINLAR DÜNYASI

Zayıf çocuklar ve yeni doğan bazı bebekler süt emerken yorulup hemen uyurlar. Bu gibi hallerde eğer bebek tabanlarına küçük fiskeler vurularak uyandırılmazsa, kâfi miktarda süt alamıyacağı için aç kalır ve zayıf düşer. Çocuğu uyudu diye derhal yatırmayıp uyandırmalı ve süt verme saatini de yarım saate kadar uzatmalıdır.

OKUYUCU KÖŞESİ

Zonguldaktan okuyucumuz M. A.'ya:

1. Yüzdeki çiller maalesef tamamen çıkarılamıyor. Yalnız çil ilâçları kullanarak onların renklerini açmak mümkün.

2. Bacakların iğriliği için bir kültür-fizik mütehassısı ile görüşmeniz yerinde olur.

3. Dikişli ve koyu renk çoraplar bacakları diğerlerine nazaran daha ince gösterir.

4. Kanaviçe olarak istediğiniz M-Ö, M-A ve M-H rümuzlarını, tek tek verdiğimiz monogramları birleştirerek elde edebileceğinizi zannediyoruz.

5. Kirpiklerinize, badem yağı veya eczanelerde satılan göz pomatlarından birini sürerseniz, onların zamanla nispeten uzamasını, hiç değilse dökülmemesini sağlamış olursunuz.

■

İstanbuldan Yıldız ve Ümran kardeşlere:

Bundan önce mecmuamızda «Kadınlar Dünyası» sayfalarında çıkan kuru ve yağlı ciltler hakkındaki yazıları okumanızı, bunlar için hazırlanmış krem ve losyonları kullanmanızı tavsiye ederiz.

■

İstanbuldan okuyucumuz Nursel Şekerli'ye:

Deniz ve güneş banyosu neticesi tende hâsıl olan hafif kahverengi lekeler maalesef hiçbir ilâçla tamamen geçmiyor. Fakat bunların renklerini çil veya beyazlatıcı kremlerle kısmen açmak mümkün. Siz de lekeler hâsıl olan omuzlarınıza bu kremlerden sürüp tecrübe ederseniz, faydasını görürsünüz. Kuru olan cildinizi lanolini bol sabunla yıkayın. Yağlı, yumuşatıcı pomatlar kullanın. Kuru cilt için hazırlanmış tonik losyonlar seçin.

MÜREKKEP LEKESİ

Anilin boyalardan y... lan mürekkep leke... yıkanabilen kumaşlara... aşağıdaki şekilde çıkar... labilir: 1. Üzerine em... mesi için tuz serpilir. 2. Sıcak sabunlu su ile yıkanır. 3. Leke çıkıncaya kadar, kumaş süt ile yoğrulur. 4. Üzerine ıslatacak kadar limon sıkılıp toz şeker ekilerek bir gece bırakılır. Sonra yıkanarak çıkarılır. Halıya dökülmüş mürekkep de üzerinden fazlası kaşıkla derhal alınıp kalanı kurutma kâğıdı ile, kâğıt bir-iki kere değiştirilerek mürekkep iyice emdirildikten sonra amonyaklı suyla veya sütle silinerek temizlenir.

Elişi meraklıları için

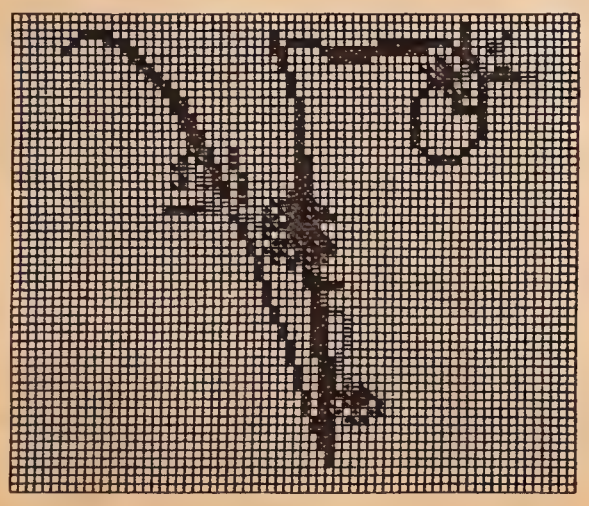

MODERN DESENLİ MASA ÖRTÜSÜ — Beyaz ketenden sap işi ve yuvarlakların içi dolgu yapılmış güzel bir masa örtüsü. Kenar ve orta bordürdeki koyu çizgiler ve yuvarlakların kenarları koyu mavi, dıştaki yuvarlaklar, kenardaki şekilli çizgiler sarı, ortadaki yuvarlak da açık mavi renkte işlenmiştir.

İŞ MEKTUPLARI

Herkes zaman zaman iş mektubu yazmak mecburiyetinde kalabilir. Bu tip mektuplar daima normal büyüklükte, ortadan katlanmamış düz beyaz bir kâğıda çok temiz ve açık olarak daktiloda yazılmalıdır. Kelimeler sade, cümleler kısa olursa, mektup muhteviyatı daha kolay anlaşılır. Eğer mektubu elle yazmak mecburiyetinde kalırsanız, o zaman yazınızın okunaklı olmasına dikkat edip mavi mürekkep kullanmalısınız. Avrupa ve Amerikada antetli kâğıt kullanılmadığı takdirde iş mektuplarında, yazanın adresi daima kâğıdın üst sağ köşesine yazılıp tarih altına konur ve gönderilen şahsınki de isminin biraz üstüne yazılır. Aksi halde, aynı yere sadece gönderilenin adresi konur.

Basmalarla döşenmiş renkli bir yatak odası

Odanızı en ucuz şekilde çok güzel olarak basmalarla süslemek istemez misiniz? Bugün pamuklu kumaşlar dekorasyonda büyük bir yer almıştır. İşte yatağın arkası duvara asılan perdelerle renklendirilmiş deniz mavisi düz poplin ve aynı mavinin hâkim olduğu, üzerinde cennet kuşları bulunan çiçekli basmalarla süslü güzel bir yatak odası.

Cildi beyazlatan krem

50 gr. balina beyazı, 20 gr. beyaz bal mumu, 100 gr. tatlı badem yağı, 200 gr. gül suyu, 2 gr. tentür dö bonjuan. Bu reçeteyi eczanede yaptırtmadığınız takdirde, bunları hararete dayanabilen cam bir kâse içine koyup benmari usuliyle karıştırarak eritin. Hepsi tamamen hallolduktan sonra kremi soğumaya bırakın. Kremin güzel kokmasını istiyorsanız, kavanoza koymadan evvel içine birkaç damla istediğiniz esanstan damlatın. Bunu el ve yüzünüze geceleri yedirerek sürün. 15-20 dakika sonra ılık su ile yıkıyarak temizleyin. Çok yağlı olan bu pomat cilde güzel bir beyazlık vereceği gibi, kuru ciltlerde hâsıl olan çatlak ve ince kırışıklıkları da zamanla tamamen giderir.

MADAM RUBİNSTEİN'IN HİKÂYESİ

Güzellik müstahzarları sanayiinin diğer bir «kıraliçesi» de Helena Rubinstein'dır. Madam Rubinstein, bir kavanoz yüz kremi ile yarım asırda bir milyar dolârlık bir sanayi merkezi kurmağı beceren ender kadınlardandır. Onun hikâyesi, güzel parfümlerin bol olduğu, fakat kadın güzelliğini koruyan veya daha belirten güzellik malzemesinin bulunmadığı 1900 yılından başlar.

Polonyalı bir ailenin kızı olarak Zürihte tıp tahsil ederken kan ve anestezi kokularına dayanamıyarak üniversiteyi terkeden genç Helena Rubinstein'in en büyük arzusu sevdiği mektep arkadaşiyle evlenmekmiş. Fakat bu arzusu ailesinin muhalefeti yüzünden yerine gelemeyince o, avunmak ve yeni ufuklar aramak için Avustralyaya göçetmiştir. Çiftliklerden birinde bulduğu işine devam ederken, diğer işçi kadınların güneşten yanmış ciltleriyle kendi pürüzsüz cildi bir tezat teşkil etmekteymiş. Bir gün beraber çalıştığı kadınlardan birinin yüzüne beraberinde Avustralyaya götürdüğü bir kavanoz kremden sürmesi onun hayatının akışının bir anda değişmesine sebebolmuştur. Kremin bu sert yüzde yaptığı mucize teşiri gören kadınların isteği karşısında Polonyadan getirtemediği, formülü cilesine ait bu kremden, üniversitede edindiği bilgilere dayanarak, kendi imal etmeğe başlayınca, bugünkü Helena Rubinstein'ın temeli atılmıştır.

Ilk defa Sydney'de bir güzellik salonu açan Madam Rubinstein, gündüzleri müşterilerini kabul ediyor, geceleri cilt bakımı ve sıhhati hakkındaki derslere devam ediyormuş. 1904'te, salonunu açtıktan iki yıl sonra, Avustralyayı çantasındaki 75 bin dolârla terkeden Helena Rubinstein'ın dünya çapında iş kadını olması asıl 1908'de Londrada açtığı salonla başlar. Londranın en kibar muhiti Mayfair'de, bir zamanlar Salisbury Markisinin kıralları ağırladığı evinde, yerlerin renkli mermerleriyle bir ahenk yapan tavanların harika güzellikteki freskleriyle süslenmiş muhteşem salonunu açınca, bu, gerçek bir hâdise olmuştur. Çünkü devrin aristokrasisinin ve zengin hanımlarının uğrağı olan «Helena Rubinstein Güzellik Salonu» Avrupanın hakiki ve ilk «Maison de Beauté»si olmuştur.

1912'de Paris, 1915'te New York salonlarını da açtıktan sonra Helena Rubinstein güzellik müstahzaratı bir kuşak gibi dünyayı sarmakta devam etmiştir. Bugün Madam Rubinstein'ın dünyadaki salonlarında 100 000 işçi çalışmaktadır.

GÜZELLİK KÖŞESİ

PUDRAYI NASIL SÜRELİM

Pudranızı itinayla sürecek olursanız, onun uzun müddet yüzünüzde kalmasını temin edebilirsiniz. Fondasyon veya bunun yerine kullandığınız her hangi bir kremi sürdükten sonra çok bol miktarda pudranızdan yüzünüze ve boynunuza sürün. Hafifçe ovarak cildin onu emmesini temin edin. Bir dakika bekleyin. Sonra alnınızdaki fazla pudraları, alnın ortasından iki tarafa ve yüzün diğer kısmındakileri de aşağı doğru resimdeki gibi fırçalıyarak çıkarın. Yüzde hafif tüyler olduğu için pudranın tüylerin istikametinde, aşağı doğru fırçalanması lâzımdır. Yazın sıcak günlerde makiyajınızın aynı tazelikle bütün bir gün yüzünüzde kalmasını isterseniz, o zaman yukarıdaki gibi pudranızı sürüp fırçaladıktan sonra serinletici bir losyon veya çok soğuk suya batırılmış bir pamukla yüzünüzü nemlendirin. 1-2 dakika bekleyin. Kuruduktan sonra tekrar üstüne pudra sürüp, fazlasını aşağı doğru fırçalayıp alın. Böylece tabiî bir renge sahibolarak onun devamlı kalmasını temin etmiş olursunuz.

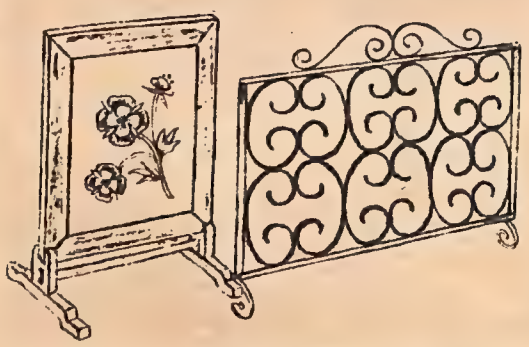

Kışın içinde yanan odunun alevi ve çıkardığı çıtırtı sesleri ile odanızı cazipleştiren şöminenin, yazın kuytu ve boş bir köşe halini aldığına hiç dikkat ettiniz mi? Halbuki havalar ısındıktan sonra o boşluğu yukarıda görüldüğü gibi ya bir resim veya beyaz demirden dekoratif şekiller verilerek yapılmış bir levha ile süsleyip kapatabilirsiniz. Bundan başka içinde mevsim çiçekleri, yeşil yapraklar bulunan güzel bir çiçeklik de aynı işi görebilir. Kullanmak istemediğiniz bir şömineyi uygun yapılmış bir kütüpane ile tamamen gizlemek mümkündür.

JACQUES HEIM — Çok kısa saçlı veya topuz yapan hanımlar için küçük kalot.

Pierre Cardin'in Defilesi ve Şapka Modelleri

Paris'in ünlü terzilerinden Pierre Cardin şehrin tanınmış mağazalarından biri olan «Printemp»la yaptığı anlaşma üzerine bir defile tertiplemiş ve mevsim için hazırladığı elbiseleri orada teşhir etmiştir. Ünlü modacı, yaptığı anlaşmaya göre, o mağaza için prêt-à-porter elbiseler de hazırlıyacaktır. Sizlere bu defileden bahar tayyörleriyle yazlık elbise ve kokteyl modelleri veriyoruz.

A

B

İnce desenli yeşil yünlüden serin akşamlar için güzel bir takım. Dört parçalı çan şeklinde hafif bol eteğin tayyörü iki aşağıda ve bir yakada olmak üzere üç düğmeyle kapanmaktadır.

Kırmızı yünlüden takma truvakar kollu, bedene hafifçe oturtulmuş, yakasız, ceketi önden iki «nö» ile süslü küçük bir döpiyes, penslerle vücuda oturtularak dikilen dar etek duble edilmiştir.

Bej ince yünlüden yuvarlak kahverengi düğmelerin süslediği güzel bir takım. Tayyörün kalın yuvarlak biye geçirilerek yapılmış yakası önde bağlanarak kapatılır. Dar etek serbes penslidir.

Beyaz, siyah emprimeden şık bir döpiyes. Etek bele kalçada dağılan ufak plilerle oturtulmuştur. Tek taraftan açılan küçük kolsuz ceketin verev yapılmış yakası omuzda bağlanarak kapanır.

FERRERAS — Açık sarı mimozaların süslediği, emprime elbiseler ve fantazi tayyörlerle giyilebilecek şapka.

JACQUES HEIM — Siyah-beyaz tüvit hasırdan, kenarı geniş beyaz organza bantla çevrilmiş güzel bir şapka.

A Beyaz mat ipekliden, sırtı omuzdan iki küçük nö ile tutturulmuş kordon tarzında biyelerin süslediği şık bir rop.

B Siyah ipekliden duble edilerek yapılmış, kendinden geniş kemerli ve sırtta «V» şeklinde açık yakalı sade zarif bir rop.

C İpek organzadan duble edilerek yapılmış sırtı yuvarlak açık yakalı sade bir rop. Tek omuzdan takılan uzun eşarp arzu edildiği zaman çıkartılabilir. İkinci mankenin aynı kumaştan giydiği elbisenin bütün hususiyeti yakanın sırtta «V» şeklinde açık oluşu ve elbisenin arkasının tamamının plisole yapılmış olmasıdır.

RUYALARIMIZIN MÂNALARI

HAZIRLIYAN: ADNAN ERİM

ABİDE

Tarihî kıymeti olan âbideleri görmek seyahate çıkacağınıza yorumlanır. Heykellere bakmak, iş hayatınızda hareketli faaliyetler cereyan edecek, nihayet birisinde karar kılacaksınız demektir (Ecnebi tâbircilere göre). Başka bir tâbire göre, kârlı kazanç, yükselme, memuriyet hayatında terfi, başkalarından itibar görme, servet, evlâda sahibolma mânalarına gelir.

ABLUKA

Ruyanızda düşmanlarınız tarafından etrafınızın sarılmış olduğunu görmek, tehlike içinde olduğunuza işarettir. İş veya aşk hayatında tedbirli olmanın faydası vardır. Dost bildiğiniz kimselerin de hareketlerine dikkat ediniz.

ACELECİLİK

Ruyada her hangi bir işi acele ve telâşla yapmaya çalışmak, işlerinizde pek başarılı olmadığınız, teşebbüslerinizden uzunca bir gecikmeden sonra netice alabileceğiniz, daha muntazam ve temkinli hareket etmeniz lâzımgeldiği ihtar ediliyor demektir.

ACI

Çekilen acıların sonu ferahlıktır. Ruyada acı hissetmek veya yaralanmak, sıhhatinizin düzeleceğine ve iç huzura kavuşacağınıza işarettir. Eğer bu acı, ruyanın içinde nihayet bulursa, size uzun zaman evvel yardım etmiş bir kimseye bu sefer siz yardım edecek bir duruma geliyorsunuz demektir. Istırap çeken bir insana ilâç verirseniz, teselli edici sözler söylerseniz veya bir hayvana aynı şekilde yardım etmeye çalışırsanız giriştiğiniz işlerde muvaffak olacağınız müjdeleniyor mânasına gelir.

AÇLIK

Açlık, büyük bir istek ve arzunun sembolüdür. Ruyada açlık hissetmek sıhhatli ve kuvvetli bir bünyeniz var demektir. Mânen fazla tatmin olmasanız bile, maddi bakımdan sıkıntı çekmiyeceğiniz mânasına gelir. Şayet aç bir çocuğa, fıkaraya veya kedi, köpek gibi hayvanlara yiyecek verirseniz, talihiniz açık olacak, büyük iyiliklerle karşılaşacaksınız demektir.

AD

Ruyanızda kendi adınızla size seslenildiğini duymak, ferahlık verici ve sevinçli haberler alacağınıza yorumlanır. Size fena bir isimle hitabediliyorsa, işlerinizin fenaya doğru gitmesi; iyi isimlerle hitabediliyorsa, iyiye doğru gitmesi muhtemeldir.

Çocuklarınıza isim koyuyorsanız, onları istediğiniz gibi yetiştirmek için daha dikkatli ve titiz davranmanız lâzımgeldiği ikaz ediliyor demektir.

ADA

Ruyanızda kendinizi sevdiğiniz bir kimseyle adada görürseniz, sıkıntılarınız geçecek, ferahlığa kavuşacaksınız demektir. Issız bir adada kendinizi yapayalnız görürseniz, sıkıntılı günlerin yaklaşmakta olduğu; bir adada elinizde silâh avlanmaya çıkmışsanız, mühimce bir tehlike içinde bulunduğunuz mânasına gelir. Uzaktan bir ada görmek dostlarınızın ihanetine uğrıyacağınıza işaret sayılır. Bazı tâbircilere göre, kendinizi ıssız bir adada yapayalnız görmek muratlarınız hâsıl olacak, kısmetiniz açılacak, bekârsanız mesut bir evlenme yapacaksınız, demektir. Ecnebi tâbircilere göre, ruyada kendinizi bir adada görmek, kendi hükümlerinize pek fazla itimadeden bir şahıssınız, bu şekilde burnunuzun doğrusuna giderseniz, işleriniz tersine dönecek, biraz başkalarının sözlerine kulak vermeniz gerekiyor, demektir.

REKLÂMCILIK - 1670 - 272

PİYALE
MAKARNASI
Bayramınızı kutlar

24

BATEŞ - 117 - 273

En iyiler Ölecek

YAZAN: ERIC ROMAN — ÇEVİREN: AZİZE BERGİN

4

DAHA fazla üstüne varırsam belki de ağlamaya başlıyacaktı, onun için ben de masamın başına oturup makalemi dikte ettirmeye başladım. Doğduğum şehirle ilgili bir makaleydi bu... Eski ailelerin nasıl dağıldıklarını ve ellerindeki imtiyazların nasıl birer birer geri alındığını anlatmaya çalışıyordum.

Margaret:

— Yazını güzelleştirmek için hakikatleri istismar etmekten çekinmiyorsun, diye sitem etti.

— Yanılıyorsun, bütün yazdırdıklarım kelimesi kelimesine hakikate uygun...

— Peki, niçin bir gün de bizim mahalleye gelip komşularla konuşmuyorsun? Onlar da sana hakikati anlatırlar... Yok, hakikati anlatacaklarını pek zannetmiyorum... Bunu yapmaya korkarlar. Sen de korktuklarını yazarsın. Biliyor musun, son günlerde annem içkiye fena halde merak sardı. Geçen gün eve gittiğim zaman beni sırıtarak karşıladı. Halinde bir tuhaflık sezmiştim ama, birden ne olduğunu anlıyamamıştım. Merakla yanına yaklaştım. İçki kokusu burnuma çarpınca meseleyi anladım. Komşumuz Bodos'lara gitmiş, parti varmış... Biraz içmişler... Ses çıkaramadım. Ertesi gün, gene annemi aynı halde buldum. Tabiî gene bir partiye gittiğini söyledi. Sarhoş olduğu zaman annem durmadan sırıtıyor. İnsanlar sarhoş oldukları zamanlar niçin sırıtırlar?

— Bilmem... Belki de mesut oldukları için böyle sırıtıyorlardır...

— Çok garip... Bunu hiç aklıma getirmemiştim. Ne o? Gene suratın asıldı... Kendi dertlerimi sana anlatmamaya karar verdiğim halde bazan ağzımdan kaçırıyorum... Kusura bakma.

— O ne biçim söz öyle!... Bir derdin olduğu zaman önce bana gelip anlatmanı isterim...

Margaret sakin bir tavırla:

— Pekâlâ, o halde ben de sana derdimi anlatayım: Annem içki içmeden duramıyor. Ne yapsam acaba? diye mırıldandı.

— Anneni karşına alıp onunla ciddî ciddî konuş.

— Ne söyliyeyim ona?

— İçkinin zararlarını anlat, senin ona muhtacolduğundan dem vur...

— Acaba bu şekilde konuşmanın bir faydası dokunur mu dersin?

— Eğer annen, senin ona hakikaten muhtacolduğuna inanırsa, içkiden vazgeçebilir.

— Peki... Onunla dediğin şekilde konuşup neticeyi bekliyeceğim.

— Affedersin ama, senin neyin var bugün? Bana neden düşman gibi bakıyorsun? Bir hata işledimse söyle.

Margaret soruma gayet sakin bir şekilde gene sualle cevap verdi:

— Sen niçin benden bıkmış gibi tavırlar takınıyorsun?

— Kim, ben mi? Allah Allah, bunu da nereden çıkardın?

— Kim olacak, tabiî sen... Ben senin zannettiğin kadar aptal değilim, Andras... Benimle konuşmaktan müthiş sıkıldığını farkediyorum... Ancak bir kadına ihtiyacın olduğu vakit beni arıyorsun. Bu da her zaman değil tabiî...

— Yanılıyorsun, sevgilim...

— Yanılmıyorum... Bana sevgilim diye de hitabetme... Ben zavallı, basit bir kızım, senin o süslü püslü cümlelerinden bir şey anlıyamıyorum. Beni daha fazla üzmek istemiyorsan, peşimi bırak, benimle fazla ilgilenme.

Cümlenin sonunda Margaret'in sesi adamakıllı yükselmişti. Ben gayet neşeli bir tavırla ve Margaret'in sözlerini hiç duymamış gibi davranarak mırıldandım:

— Bak sana ne diyeceğim: Bu gece Yazarlar Federasyonuna davet edildim. Benimle beraber gelmez misin? Seni müstakbel karım diye takdim ederim. Nasıl, fikrimi beğendin mi?

BU ROMANIN BAŞLADIĞI 18'İNCİ SAYIDAN BU SAYIYA KADAR ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: **Genç Macar gazetecisi Orczy'ye yeni kurulmakta olan Stalinvaros sanayi sitesine gidip röportaj yapması emredilir. Orczy, bir nevi casusluk mahiyetini taşıyan bu yeni vazifesinden hiç memnun kalmamıştır. Eve döndüğü vakit, geçmiş günlerini anar. Annesi, babası ve ablası Naziler tarafından öldürülmüştür... Orczy, çocukluk günlerini andıktan sonra gazetedeki arkadaşlarını düşünür. Genç adamın kâtibesi Margaret, onu sevmektedir. Margaret, fakir bir ailenin kızıdır. Komünizmden medet uman sınıfa dahildir. Fakat son günlerde genç kız eski ideallerinden vazgeçmiş gibidir. Margaret, Orczy'nin hayatına da gıpta etmektedir. Genç adamın Stalinvaros'a gideceğini öğrenince çok üzülür, fakat hislerini Orczy'den saklamaya çalışır. İkisi çalışırlarken, Orczy teselli etmek maksadiyle elini ona uzatır, fakat kız arkasını döner.**

— Allah aşkına senin işin gücün hep zavallılarla alay etmek midir?

Margaret bana sert bir bakış fırlattı ama, dudakları titriyordu. Kızcağızı en can alacak yerinden vurmuştum. Fakat bu sözler daha ağzımdan çıkar çıkmaz, pişman oldum... Kendi elimle kendimi kapana sokmak üzere olduğumu farketmiştim. Kıza belli etmeden, lâfı değiştirmeğe çalıştım:

— Başına bir dert gelmesinden korkuyorsan, kendi ismini kullanırsın. Seni orada nişanlım diye takdim etmem şart değil... Haydi, şimdi gidip karnımızı doyuralım.

Gazete idarehanesi civarındaki yeraltı lokantalarından birine gittik. Burası bir lokantadan ziyade, küçük bir kantine benziyordu. Basık tavanlı, havasız bir dükkândı. Vantilâtör de olmadığı için içeri girer girmez insanın yüzüne bunaltıcı bir hava çarpıyordu.

Kapıda Tibor'la karşılaştım.

— Duyduğuma göre bu yaz seyahate çıkıyormuşsun, dedi.

— Evet, sana haber verecektim, fırsat bulamadım. Stalinvaros'a gideceğim.

Margaret, salonun öbür tarafında durmuş, eliyle bana işaret ediyordu. Tibor'a bizimle beraber oturmasını teklif ettim. Pek sevindi. Birkaç dakika sonra salonun en kuytu köşesindeki küçük masalardan birine oturmuştuk. Tibor, pek heyecanlıydı. Yazarlar Federasyonu'nun yayınladığı «Literary Gazette» isimli ihtilâlci gazetenin son nüshasını cebinden çıkardı:

— Bunu okudunuz mu? diye sordu.

Macaristanın en tanınmış genç şairlerinden biri olan Gabor Czéli'nin bu gazetede yayınlanmış bir şiirini işaret ediyordu. «Engizisyoncular» ismini taşıyan bu şiirde Macar gizli polis teşkilâtı AVO'nun şefi ve tatbik ettiği işkenceler anlatılıyordu.

Şiiri okuduğumu gizliyemedim.

Tibor, beni her zaman ürküten o tuhaf bakışlariyle, uzun müddet süzdü.

— Duyduğuma göre şu Czéli denen adamla pek dostmuşsun... Bu şiirin mânasını da her halde iyi bilirsin. Bana da biraz izahat versene.

— Şiirlerin mânaları okuyanların fikirlerine göre değişebilir. Bir şiirin binlerce mânası olabilir.

— Evet, doğru... Peki, senin bu şiir hakkındaki fikirlerin nedir?

— Bana kalırsa, bu şiir bir insanın geçirdiği ruh değişikliklerini anlatıyor.

Tibor'un rengi birden sapsarı kesilmişti. Alnında iri ter damlaları birikiverdi:

— Ruh değişiklikleri ha? Sen şiirde bahsi geçen adamda ruh bulunduğunu mu zannediyorsun?

Pek yüksek perdeden konuşmaya başlamıştı. Etraftakilerin bizi dinlemeleri ihtimalini düşünerek, arkadaşıma biraz daha sakin olmasını tavsiye ettim.

— Ah, siz yazarlar yok musunuz? diye homurdandı. Hepinizi bu memleketten sürmeli... Sözüm ona kültürlüsünüz, sözüm ona vatanseversiniz... Hepinizin aklı fikri para kazanmakta... Birtakım numaralar yapıp keselerinizi doldurmaya çalışıyorsunuz. Milletin acılarını istismar etmekten başka hiçbir işe yaramıyan mahlûklarsınız...

— Beni dinle Tibor, böyle herkesi itham etmekle eline hiçbir şey geçmez. Son günlerde gizli polis teşkilâtı AVO'da birtakım kaynaşmalar olduğunu herkes biliyor. Czéli'nin kabahati ise, senin bilip de kendine bile itiraftan çekindiğin bir hakikati yüzüne haykırması...

— Czéli vatan haini... Sen de onu müdafaa etmeye çalışırsan, benim nazarımda vatan haini sayılırsın. Benim elimde imkân olsa, hepinizi hapse tıkarım. Orada bol bol şiir yazarsınız. Benim söyliyeceklerim bu kadar. İnşallah Stalinvaros'ta iyi eğlenirsin... Şayet yerini beğenirsen, ömrünün sonuna kadar da orada kal...

Tibor, bunları söyledikten sonra hızla yerinden fırladı ve salonu terketti.

Margaret, adamın arkasından bakakalmıştı. Biraz sonra gözlerini bana çevirmişti. Kızcağız üzüntüsünü ve endişesini saklamadı:

— Sen aptalın birisin. Hiç durmadan kendine düşman topluyorsun...

— Düşman mı?

Gülümsemeye çalıştım ama, beceremedim:

— Yanılıyorsun, Tibor benim dostumdur.

— Dostun mu? Sen son günlerde dostlarına haddinden fazla güvenmeye başladın, inşallah sevgili dostlarından bir dost kazığı yemezsin... Hele şu Tibor'a çok dikkat et, seni eline geçirirse, bir kaşık suda boğacak...

— Ben hiç aynı fikirde değilim. Sen Tibor'u iyi tanımıyorsun. Bir komünisti aldatıp onun kötülüğünü istiyebilir ama, bir arkadaşına asla bunu yapamaz. *(Devamı gelecek sayıda)*

YAZISIZ

Helena Rubinstein
dudak
rujları

11 renkten ibarettir

Flamingo — Rose Mauve
Mandarine — Gauguin Pink
Morning Pink — Exotic
Doll Pink — Darling Red
Rose Wood I — Opaline

Caroline

IL - 3376 - 274

ODORONO, açık havada olduğu kadar kapalı yerde de tazeliğinizi muhafazaya yardım eder. Bazı adi deodorant'lar tatbikinden hemen birkaç saat sonra tesirini kaybettiği halde ODORONO terkibinde ihtiva ettiği yeni ve tesirli unsurlar sayesinde sizi gece ve gündüz inkitasız olarak himayesinde tutar. İhtiyaç halinde ODORONO kullanmakla cazibenizin tesirini yakın mesafede dahi devam ettirebilirsiniz.

IL - 3202 - 275

Hayat Doktoru Diyor ki:

Diabet Haftası Münasebeti İle: Şeker Hastalığı

● YAZAN: Dr. ADNAN CEVAT BİRGEN ●

DÜNYA yüzünde, zaman zaman geniş yayılmalar yaparak, kıtaları dahi tehdidedebilen mikroplu hastalıklar vardır. Tıpkı bir fırtına gibi estiği yerlerde geniş insan topluluklarını önüne katarak silip süpürür. Tıp lisanında buna «pandemi» diyoruz. Bu hastalık âmili ile yapılan sıkı mücadele sonunda zayiat veriyoruz ama, neticede galibiyet gene bizde kalıyor.

Fakat öyle bir hastalık düşünün ki; ne mikrobu var, ne de silâhı belli. Bünyemize ilk girdiği andan itibaren yaptığı tahribatı seneler sonra bir tesadüf eseri öğreniyoruz. Bu tip rahatsızlıkların teşhis ve tedavisinin ne kadar zor olduğunu tahmin edersiniz. İşte «diabet», yani şeker hastalığı bu sınıftandır.

İsmi kadar tatlı olmıyan bu hastalık pek eski zamandan beri biliniyordu. Bilir misiniz ki, lâboratuvar tecrübelerinin oldukça amprik metotlara dayandığı asırlarda, doktorlar diabet teşhisi koyacakları zaman, hastalarının idrarlarındaki şekeri anlamak için, parmaklarını daldırıp tadına bakarlardı? Demek ki daha o zamanlar, bu hastalığa tutulanların bünyelerinde bir şeker yıkımının mevcudolduğunu öğrenmişler.

Bilindiği gibi, sıhhatli yaşıyabilmemiz için, bünyemizin bazı yerlerine yerleştirilen bezelerin ifraz ettiği hormonlarda devamlı bir dengenin bulunması lâzımdır. Bunlardan her hangi birindeki ufacık aksaklık, tuhaf hastalıkların doğmasına sebebolur. İşte «diabet» de, midemizin tam arkasına saklanan ve ismine «pankreas» denilen guddenin ifraz mekanizmasındaki bozukluktan meydana gelir.

Bu bozukluğun sebebi nedir? Bunu bugün dahi katî olarak bilmiyoruz. Yapılan tetkikler, irsiyetin mühim rolü olduğunu gösteriyor. Fakat muhakkak olan bir şey varsa, cemiyet hayatındaki bir sürü strezler tek veya çoğul olarak diabetin doğmasında sorumludurlar. Yaşayış şartları, gıda sistemindeki aşırılık ve son zamanlarda çoğalan ruhi şoklar, bu hastalığın bünyemize girimini kamçılıyan faktörler arasındadır. Şekere ekseriya şişman insanlarda rastlıyoruz. Zira, evvelki yazılarımda da belirttiğim gibi, iç yağlanma, organlarımızın hakkiyle vazife görmesine mâni oluyor.

Sayın okuyucularım; gelin sizinle birlikte, basit yollardan giderek, bünyemizdeki şeker metabolizmasına bir göz atalım:

Gıdalarla aldığımız karbonhidratlar, ki bu, şekerin tıp lisanındaki umumi ismidir, pankreas bezinin ifraz ettiği «ensülin» adlı bir hormon sayesinde, zamanı gelince enerji kaynağında harcanmak üzere karaciğerimizde depo edilir. Şayet her hangi bir sebeple, bu hormonun ifrazında bir bozukluk olursa, gıda ile alınan şeker bünyede depo edilemiyecek ve idrar vasıtası ile dışarı atılacaktır. İşte bu hale «diabet» denir.

ÜÇ TEHLİKE ÇANI

Çok sinsi başladığından, ilk günler teşhis koymak hayli zordur. Fakat bu hastalıkta bizi uyandıran, âdeta dürtükliyen üç mühim işaret vardır: Çok su içme, çok idrar etme ve normalden fazla iştah. Kulaklarımız bu üç tehlike çanı için daima tetikte olmalı.

Şeker hastalığı, vaktinde teşhis edilip tedavi yoluna gidilmezse çok kötü sonuçlar doğurur.

Bir bina tasavvur edin ki, tuğlaları arasına konulan harç zamanla sökülüp atılsın. Sağlam kalmasına imkân var mı? İşte gıdalarla alınan şeker de, bünyemizin yapı taşlarını ayakta tutan bir canlılık malzemesidir. Bu ana madde mütemadiyen idrarla kayba uğrarsa, sıhhatli kalmamız mümkün müdür?

Şu halde, hastalığa tutulanların yapacakları ilk şey, bu mühim madde kaybını önliyebilmek için doktorlarının tavsiyelerine harfi harfine riayet etmektir.

YENİ BİR İLÂÇ

Eski zamanlarda bu hastalığın sebebi bilinmediğinden, diabetliler kendi âkıbetleri ile baş başa bırakılıp mukadderata terkedilirlerdi. Fakat şimdi elimizde çok kıymetli ilâçlar var. Son zamanlarda piyasaya sürülen «Diabinese» adlı müstahzar bazı şahıslarda hastalığın ilerlemesini oldukça önliyebildi. Şimdi de Amerikada «Orinase» isimli harika bir ilâç bütün dünya piyasalarına sürülmek üzeredir. Bu ilâç 20 000 hasta üzerinde tatbik edilmiş, elde edilen başarı o kadar büyük olmuş ki, Amerikan Hükümeti İlâç ve Gıda Dairesi, bütün doktorlarına diabetik şahıslarda ısrarla bunu tavsiye etmektedir.

Bütün bunlara rağmen benim, şekerli hastalara çekinmeden tavsiye edebileceğim en kıymetli ilâç diyettir. Yapılan istatistikler gösteriyor ki, doktorların verdiği pehrizi tam mânasiyle tatbik eden diabetli hastalar, gördükleri gıdai ihtimam sayesinde, normal şahıslara nazaran daha uzun ömürlü oluyorlar.

BİR PARÇA BAKLAVA UĞRUNA

Rahatsız olanların kaprislerini yenemiyerek, kendilerine yasak olan bir lokma baklavayı yedikleri vakit ne kadar büyük tehlikelere sürüklediklerini anlamak için, ilerlemiş diabetin sekellerine göz atarak incelemeye çalışalım:

Vücut en mühim gıdadan mahrum kaldığından, bir sürü hastalıklar serisine âdeta kollarını açmış vaziyettedir. Bünyenin her türlü mukavemeti kırıldığından en ufak bir çıban dahi, şekeri yüksek bir diabetliyi aylarca rahatsız eder. Damar sertliği gibi tehlikeli bir sistem hastalığının en çok görüldüğü zemin, diabetli bünyedir. Pehrize riayet etmeyip, kendileri için yasak edilen şeylere el uzatan hastalar bilsinler ki; en kıymetli organları olan gözleri büyük bir tehlikededir.

İşte, yukarıda saydığımız bütün bu kötü hastalıklar tablosu, yasak edilen bir lokma baklavayı yeme pahasına şeker hastalarını bekliyen feci âkıbetlerdir.

Şu halde, diabetlilere hitabediyorum: Tutulduğunuz hastalığa mukabil, sıhhatli yaşamak istiyorsanız, doktorunuzun sözünden bir arpa boyu sapmayın.

Sayın okuyucularım; içinde bulunduğumuz Diabet Haftası münasebetiyle «Türk Diabetikler Cemiyeti» bu hastalığa karşı mükemmel ve yerinde bir kampanya açtı. Her vatandaşı kontrola davet ediyor. Kendinizden şüpheniz varsa, çok su içip fazla miktarda idrar çıkarıyorsanız, iştahınız etrafınızdakilerin nazarı dikkatini çekecek kadar artmışsa, hemen muhitinizdeki eczanelerden birine giderek bu çok faydalı tıp teşekkülünün bıraktığı şişelerden birine idrarınızı koyup tahlile gönderin.

Böylece, ileride sizi tehdidedebilecek olan bir hastalığı vaktinde öğrenip, tedbirlerini zamanında almış olursunuz. İyi sıhhatler sayın okuyucularım.

Hayat Doktoruna Gelen Mektuplar

● **DİYARBAKIRDAN A. K. VE N. K.: «Ekinsiz tarlaya döndük. Çocuğumuz olmuyor. Derdimize bir çare» diyorlar.**

Cevap: Kıralı, kıraliçesinden ayıran bu dardin devasını bulup şu sütunlarda cevap verebilseydim, başımı kaşımama fırsat olmazdı. Size yapacağım en güzel tavsiye, derhal bir doktora müracaat edip, tarlanızın ekinsiz kalmasında kimin kabahatli olduğunu öğrenin ve ondan sonra da mütehassıs hekime gidip tedavi çarelerini araştırın. Biliyorsunuz, gün doğmadan neler olur. Bir de bakarsınız ki, günün birinde tarlanız altın renkli başaklarla dolmuş, siz de çoluk çocuğa kavuşmuşsunuz.

● **ZONGULDAKLI OKUYUCUMUZ AHMET MALA: «Geçenlerde beni muayene eden aile doktorumuz, kalbimin sağda olduğunu söyledi. Böyle şey olur mu?» diyor.**

Cevap: Evet, olur. Tıpta bu tip insanlara «Situs-Inversus» derler. Bünyenize hiçbir zararı yoktur. Sıhhatiniz bakımından endişeniz olmasın. Bu, tabiatın size yaptığı bir muzipliktir. Yalnız, bilmeniz icabeder ki; sadece kalbiniz değil, iç organlarınız da tamamen ters olarak yerleştirilmiştir. Meselâ apandisitinizin alınması icabederse, operatörünüzü ikaz edin ki, onu sağda değil, solda arasın. Durumunuzu gözönünde tutarak kendinizi başka insanlardan farklı görmeye kalkmayın. Normal insansınız.

Hayat ın filim romanı : 7

Kimse Melek Değildir

OYNIYANLAR :
Shelley Winters — Ricardo Montalban
Wendell Corey — Claire Trevor

JOSE, SAN FRANCİSCO'DAKİ KUZENLERİNİN YANINA DÖNDÜ. DÖRDÜ DE ÜSTÜNDE KOCAMAN BİR HİNDİ BULUNAN MASANIN ETRAFINDA TOPLANMIŞLAR, DÜŞÜNÜYORLARDI.

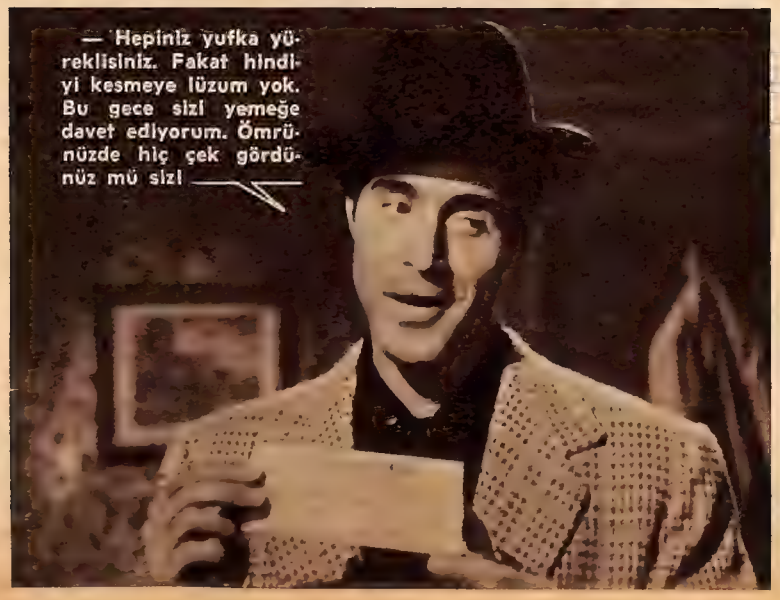

— Neden? Bankada değiştirince bu çek de para olur!

— Tamam öyleyse... Haydi, çekin arkasını imzala bakalım...

JOSE'NİN SEVİNCİNE DİYECEK YOKTU. ŞÖYLE ÇOKTAN BERİDİR RUYALARINDA GÖRDÜĞÜ ZİYAFET SOFRASINI KURMAK İSTİYORDU.

— Çıkıp yiyecek ve içki alacağım. Ben dönünceye kadar siz de burasını temizleyin.

— Tamam.

— Merak etme...

— Yaşa Jose, bulunmaz çocuksun doğrusu!

JOSE, KOLUNDA PAKETLERLE İLK DÜKKÂNDAN ÇIKTIĞI SIRADA NANCY İLE BURUN BURUNA GELDİ. ONU GÖRMİYELİ EPEY ZAMAN OLMUŞTU.

NANCY GENE SARHOŞTU.

— Merhaba Nancy, doğrusu sana bu gece raslıyacağımı hiç beklemiyordum.

— Bak Jose, iyi dinle beni: Benden sana fayda yok.. Benden ne kadar uzak durursan, senin için o kadar iyi olur.

— Kimbilir, belki doğru, belki de değil. Arkadaşlığımız bukadar mı?

NANCY İSTEMEYE İSTEMEYE ARABADAN İNDİ.

— Sen ne dersen de, ben birkaç kadeh daha içeceğim.

JOSE HİÇBİR ŞEY SÖYLEMEDEN GENÇ KADINI SÜZÜYORDU.

NANCY ÖNÜNDE DURDUĞU BARDAN İÇERİYE GİRMEDEN ONA DÖNDÜ:

— Ne söyliyeceksen söyle Jose... Ama ...neme engel olabileceğini sanmam.

JOSE GENE SESİNİ ÇIKARTMADI. NANCY'NİN BARDAN İÇERİYE GİRDİĞİNİ GÖRÜNCE, O DA PEŞİNDEN YÜRÜDÜ.

(Devamı gelecek sayıda)

DAĞILAN TOPLULUK

Meraklılarının çok iyi tanıdığı Cendeli Orkestrası dağılmadan evvelki son kadrosu ile. Salim Ağırbaş, Targan Unutmaz, Nejat Cendeli ve hayli sevilen solist Rosemary Sepe.

HAZIRLIYAN: FECRİ EBCİOĞLU

Müzik Dünyasından

● **IT'S TRAD DAD:** İşte bu ismi taşıyan bir filim görürseniz ve şayet müzik meraklısı iseniz katiyen kaçırmayınız. Bakın bu filimde kimler var: Evvelâ başrolde İngilizlerin en fazla beğendikleri genç şarkıcı Helen Shapiro oynuyor. Ondan başka Chubby Checker, Gary U. S. Bonds, Johnny Leyton, Gene Vincent, Del Shannon, Gene Mc Deniels, Chris Barbar, Kenny Ball, Acker Bilk, Brook Brothers da var. İşte bu isimler IT'S TRAD DAD filminde şarkı söyleyip oynıyacaklar.

● **ON BEŞ GÜNDE BİR PROGRAMI**'na İlham Gencer ile iştirak eden Tülây German, halkın maya söylemesi için ettiği ısrarları nazikâne reddetti ve bir İngilizce, bir de İspanyolca olmak üzere iki şarkı söyledi. İlham Gencer de Palyaço'nun meşhur aryasını kendi düzenlemesi ile çaldı.

GUY MITCHELL: Boğazındaki bir ârıza dolayısiyle bir müddet mikrofona veda etmişti. Ameliyat oldu, gene sahnede.

● **GEÇEN AYIN İÇİNDE** Paris turnesinden İngiltereye dönen şarkıcı Petula Clark, oralarda müzik anlamının İngiltereden daha az olduğunu söyliyerek mâneviyatını düzeltmek üzere İngiltere içinde bir haftalık tura çıkmış. Bu, bize her horozun kendi çöplüğünde öttüğü sözünü hatırlattı.

● **BOBBY DARIN** son filminde gene şarkı söylemiyormuş. Bobby'nin iddiası Frank Sinatra gibi iyi bir aktör olduğunu ispat etmek. «Şayet ben şarkı söylersem, oyunuma kimse dikkat etmiyecek, ben de sadece bir şarkıcı olarak perdede kalacağım...» diyor. Belki de hakkı var. Eğer iyi bir aktörse ve bundan da istifade etmek istiyorsa, şarkısız rolleri seçmesi gayet tabiî. Üstelik bu son filminde bir sadisti canlandırıyor.

● **SINGING THE BLUES** adlı şarkı ile ilk defa tanıdığımız GUY MITCHELL'den uzun zamandır haber alamamıştık. Guy bir boğaz ameliyatı geçirmiş, bugünlerde yeniden plâk doldurmaya başlıyor. Yakında onu gene dinliyeceğiz.

1962 Oscarını kazanan şarkı

Hepimizce malûm olduğu gibi, Oscar mükâfatına dahil olan bir de filim şarkısı vardır. İşte bu sene de «Breakfast At Tiffany» filminden olan bir şarkı bu mükâfatı kazandı. Bu parçanın İngilizce ve İtalyanca versiyonunu sizler için yayınlıyoruz:

MOON RİVER:

Moon River,
wider than a mile;
I'm crossin' you in style
some day.
Old dream-maker,
you heart-breaker
wherever you're goin',
I'm goin'
your way:
Two drifters,
off to see the world:
There's such a lot of world
to see.
We're after the same
rainbow's end
waitin' 'round the bend,
my Huckleberry friend,
Moon River, — and me.

İTALYANCASI :

Moon River,
quando mi vedrai,
tu forse chiederai
di lei...
E tu, luna,
potrai dirmi
che il tempo trascorse
veloce,
per noi.
Moon River,
forse piangerai,
le notti passerai
con me...
E tu, luna, sai
che per lei
torno sempre qui
nel posto dove noi
scoprimmo — l'amor...

DİNLEDİĞİMİZ PLÂKLAR

Son günlerde dinlediğimiz plâklar içinde her geçen gün biraz daha sevilip, listelerde sıra yükselenlere bir kere daha göz atalım.

Bunların başında şimdilik bir İspanyol melodisi olan «Madrugada Llenera» geliyor. Carmera tarafından söylenen tipik parçayı dinleyicilerimiz fazlası ile tuttular. Timi Yuro'nun şarkısı «Hurt» bir buçuk aydır çalınmasına rağmen, yeni yeni sevilmeye başladı. Halbuki Roy Orbson'un plâğı «Dream Baby» ilk çalınıştan bu yana sayısız istek mektubu topluyor.

Paul Anka'nın son şarkısı «Love Me Worm And Tender», diğer plâkları gibi, daha ilk dinlenişte aranan bir şarkı olamadı. İngiliz ve Amerikalılar da Paul'ün bu plâğı hakkında aynı bizim gibi düşünüyorlar.

Kısa zamanda sevilen diğer bir parça da «Vagabounda» adını taşıyor. Los Amadores topluluğu tarafından söylenen bu cha-cha-cha, melodiden çok, ritim ve armoni vokalleri ile Los Amadoreslerin kabiliyetini ortaya koymakta.

Del Shannon'un «Hey Little Girl» ismini taşıyan şarkısı ise, ne «Runaway» ve ne de «So Long Baby»si kadar iyi. Buna rağmen şarkıcıyı sevenlerin çok oluşu onu da aynı Paul Ankanın plâğı gibi alışkanlıkla dinletiyor. John Dee'den ancak yeni dinliyebildiğimiz «Language Of Love» da bir hayli dinleyicinin hoşuna gitmiş. Fakat henüz listeye girebilecek duruma gelmedi. Johnny Tillitson'dan «Without You» da, fazla olmamakla beraber, gençler tarafından tutuldu. Bilhassa içerideki sözlü pasaj seviliyor. Bakalım, bunlar önümüzdeki ayın listesinde nasıl derece alacaklar?

TÜRKÇEYİ İYİ BİLİYOR MUSUNUZ ?

Ş. KUTKAN

TESBİH - TESPİH

Camilerde, namazlarda çekilen 99 küçük parçadan ibaret ve bir ipliğe dizilmiş yuvarlacıkların ismini (b) harfiyle (tesbih) mi, yoksa, (p) ile (tespih) mi yazmalı diye tereddüdedip soranlar çoktur. Yukarıda tarifi geçen alet ismi olarak (tespih) yazmak, bizim söyleyişimize ve fonetiğimize daha uygundur. Bu kelime, bu şekliyle, artık bizim malımız olmuştur. Hattâ Anadoluda buna umumiyetle (tespik) derler. Araplara (tespik) deseniz, bunun (tesbih) olduğunu anlamazlar bile. Zaten, Araplar, (tespih)e (sübha) derler.

(B) harfiyle yazılan (tesbîh), Arapçada, (Sübhânallah! demek ve Allahı tenzih, takdis etmek) mânalarınadır.

(P) ile olan (tespih)e, yani küçüğü 33, büyüğü 99 parçadan ibaret alete, mutasavvıflar, (İnsan)ı, daha doğrusu, (İnsân-ı Kâmil)i temsil eden bir sembol, bir rümuz göziyle bakmaktadırlar. O 33 parça, eskilerin (amûd-u fıkarî) dedikleri bel kemiğine, dolayısiyle (İnsan)a işarettir. Tespih ipliğinin iki ucunun birleştiği yerdeki uzunca parçaya da (İmâme) diyorlar; yani önder; bizi dinî gayemize götürecek bir önder. Bu önder de, bel kemiği 33 parçadan mürekkep bir (insan), yani (kâmil bir insan)dır. Bu (Kâmil İnsan) bizi nereye götürecek? Kime götürecek? (Esmâ-i Hüsnâsı) 99 tane olan Allaha. İşte bunu da anlatabilmek için, tespihin tanelerini, meselâ (100) değil de, (99) yapmışlar. O (İmâme) yi, yani o mânevi önderi bulamazsak, tespihin (cercle vicieux) sü içinde döner dururuz, demek istiyorlar.

■

NAMAZ

Farsçadır. Arapçası (salât)tır. (Namaz) fiilinin yapılmasını (kılmak) mastariyle ifade etmişiz. Bunlar arkaik kelimeler. Her yerde kullanılmaz. (Ulu, koca) da bunlardandır. (Ulu Cami) deriz de, (ulu ev) demeyiz. (Koca) sıfatını da olur olmaz kimseler için kullanmayız. (Koca Reşit Paşa, Koca Ragıp Paşa, Koca Sinan, Koca Yusuf) deriz, fakat (Koca Abdülâziz, Koca Âli Paşa) demeyiz. Bu millet, bu sıfatı, büyük ve samimî bir saygiyle sevdiği kimselere veriyor. (Kılmak) yardımcı fiili de öyle. (Hırsızlık kılmak) demiyoruz da, (namaz kılmak) diyoruz.

■

SÜTLÂÇ

Aslı (sütlü aş)tır. Anadolu'da sütlâca, doğrudan doğruya (sütlü aş) diyenler bulunduğu gibi, (sütlâş) diyenler de vardır.

Yılın En güzel, En sıhhatli Çocukları

Sueyda Boşdemir
İSTANBUL

Doğan Özdener, Canan Göker — İSTANBUL

Oya Ağırer
İSTANBUL

Arzu Erdem
ANKARA

Ömer Kanaçlar
İSTANBUL

Dilek Ofluoğlu
RİZE

Melâhat Göktürk
BABAESKİ

Güldal Bilgin
KARACABEY

Neşe Seçkin
AKÇAKOCA

İ. Güray Aytekin
KONYA

Barkın Tümay
ANKARA

İ. Kemal Kalaycıoğlu
YUSUFELİ

OKUYUCU MEKTUPLARI

Okuyucularımızdan Ç. Buğdaylıya:

Hikâyeleriniz için iyi bir mevzu bulunuz ve denemelerinizi bu mevzular üzerinde yapınız. Bize gönderdiğiniz yazı bir sevişme sahnesidir. Meşatlık «Musevi mezarlığı» anlamına gelir. Âşıkların daha başka bir yerde buluşması münasibolurdu. Şiirleriniz güzel.

■

Kitap yardımı istiyorlar:

«Persek Köyü, Tomarza, Kayseri» adresinden Yedek subay öğretmenler okulda açtıkları okul ve köy kitaplığı için kitap, mecmua, resim, harta istiyorlar. Okuyucularımızdan bu çalışkan öğretmenlere yardımda bulunmalarını rica ederiz.

■

İzmirden Bay Muzaffer Mumcuoğluna:

Son süratle giden bir otobüsün içinde, değil bir kuş, bir sinek bile rahatça arkadan şoför mahalline kadar uçabilir. Çünkü atalet kanunlarına göre otobüsün içindeki hava da otobüsle birlikte sürüklenip gitmektedir. Fakat otobüsün üzeri tamamen açık olursa, hava üzerinden sıyrılıp gideceğinden, bir sinek, otobüs kadar süratli uçamadığı için, geri kalır.

■

Azdavaydan Bay O. Salgırboyu'na:

Size geç cevap verdiğimiz için özür dileriz. 1925 senesi ramazan ayının son cuma gecesi, ramazanın son gününe, yani arife gününe raslar. Daha evvelki cuma, 23 ramazana raslamıştır. Nisan ayının da 17'sidir. Doğum gününüz Kadir Gecesine raslamıyor.

Çrencikten Bay Mehmet Pak'a:

Sorduğunuz kitapları İstanbulda, Beyoğlundaki büyük kitabevlerinde bulabilirsiniz.

■

Karabükten Bay Mehmet Oral'a:

1925 senesinde Kurban Bayramı, 2 temmuz perşembe gününe raslamıştır.

■

Okuyucularımızdan M. T. Adlı'ya:

1329 rumi senesinin Kurban Bayramının 9'uncu günü milâdi tarihle 19 kasım 1913 çarşamba gününe raslamıştır.

■

Bursadan Bay H. E.'ye:

Hayat Ansiklopedisinin cilt kapakları beş lira fiyatla satılmaktadır. Hayat mecmuasının 1961 yılında çıkan 32'nci sayısı idarehanemizde vardır. Pul gönderirseniz, daimî posta pullarından gönderiniz. Koleksiyon pullarını veya tedavülden kalkmış pulları göndermeyiniz.

■

Okuyucularımızdan Bay Refet Alışık'a:

Hicrî kameri 1315 senesi ramazan ayının 23. günü milâdi tarihle 15 şubat 1898 salı gününe raslamıştır.

■

Ordudan Bay Nizamettin Gürola:

1961 yılının haziran ayı sonuna kadar Hayat mecmuasına gönderilen çocuk resimlerinin hepsi jüriye verlimiş ve içlerinden beş çocuk derece almıştır. Bu resimler artık neşredilmiyecek, ancak temmuz ayından itibaren gönderilen resimler gene geliş tarihine bakılarak ve neşredilebilecek evsafta ise kur'a ile neşredilecektir. Bütün resimlerin neşrini biz de istiyorduk. Fakat yedi bin resmin neşri on yıldan fazla bir zaman istediği için, buna maalesef imkân bulamıyoruz.

16. sayımızda çıkan bıyık yazısı üzerine Van okuyucularımızdan Bay Orhan Akşener bize yukarıda gördüğünüz resmi göndermiştir. Okuyucumuzun verdiği izahata göre, resmin sahibi merhum Mustafa Alkan maliye tahsildarlığı yapar, bıyıklarının heybeti sayesinde yanına muhafız almadan külliyetli paralarla dağları aşarmış. Hakikaten pek heybetli bıyıklar, değil mi?

Ayaştan Bay Nuh Aydoğdu'ya :

Futbolü bir spor olarak düşünmeniz lâzımdır. Hayatınızı kazanmanız için liseyi bitirdikten sonra bir başka meslek seçmelisiniz. Futbol nihayet on beş sene oynanır, daha sonra futbolcu enerjisini ve formunu kaybeder.

■

Ayaspaşadan Bayan Samiha'ya:

1336 hicri yılının zilkade ayının dördüncü günü, 1918 milâdi yılının 11 ağustos pazar gününe raslıyor. Sizin verdiğiniz yıl tarihi rumi olacak. Gün ismi tesbit edildiğine göre, rumi 1336 yılı hicri 1338 yılına tekabül eder. 1336 rumi yılındaki zilkadenin dördüncü günü 20 temmuz salı gününe raslıyor, ki ertesi gün çarşambadır. Milâdi yıl 1920'dir.

Yeni Çıkan Kitaplar

MEHMED ÂKİF VE CEMİYETİMİZ: Etüt. Yazan: Doç. Dr. Faruk Kadri Timurtaş. Yağmur Yayınevi, İstanbul. 136 sayfa, 250 Kr.

KORSAN ÇIKMAZI: Roman. Yazan: Nezihe Meriç. Dost Yayınları, İstanbul. 224 sayfa, 5 Lira.

KAHRAMANLIK ŞİİRLERİ: Antoloji. Hazırlıyan: Mehmet Gökalp. Varlık Yayınları. İstanbul. 96 sayfa, 2 Lira.

BESLENME BİLGİSİ: Çocuklar için. Yazan: Dr. Osman Koçtürk. Ankara 32 sayfa, 2 Lira.

TRANSİSTOR: Mahiyeti, tatbikatı, arızalarının giderilmesi yolları. Yazan: İ. Hayri Yelman. İnkılâp Kitabevi, İstanbul. 212 sayfa, 12.5 Lira.

BİLMECE

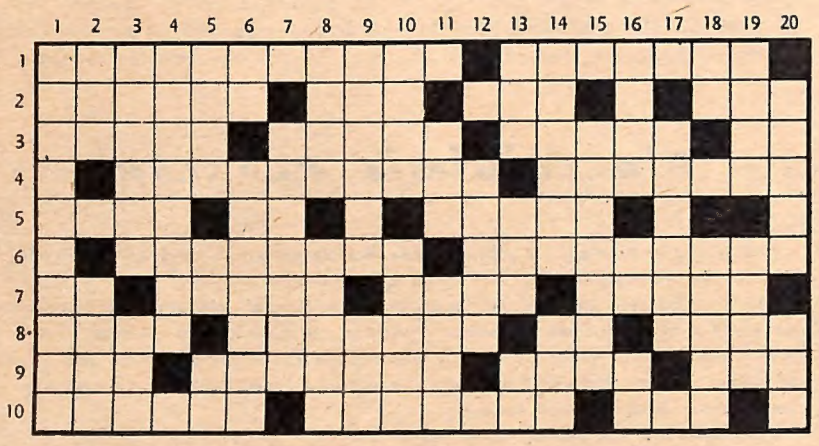

SOLDAN SAĞA: 1: İzmir'in ilcelerinden — Sedir. 2: Modaya uygun (yabancı terim) — Tersi boyun eğen anlamı verir — Boyun atkısı — Ekmek. 3: Ünlü bir yazar ve bestecimizin ikinci adı — Sayma (Arapça) — Hiç eksiksiz — Tersi buğday tozu. 4: Kani olan zat — Güzellik. 5: Parlatıcı madde — Asker — Kısmetin arkadaşı. 6: Güzel sanatların bir kolu — Gebelik. 7: Ayak (Farsça) — İlgi — Soyu sopu temiz ve tanınmış — Hızlı değil. 8: Bilgin adam — Hasis — Virgül kıymetinde bir kelime — Aynı anadan birlikte doğmuş iki kişi için söylenir. 9: Türkçede şehir anlamına gelen bir kelime — Yerinden kalkamıyan hasta veya inmelilere denir — Kesin — Verme (Arapça). 10: Gidiş — Para saklanan madenî dolaplar — Bitim.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Rumelihisarı kulelerinden birinin adı. 2: Bir göz rengi — Alev. 3: Bitki ve hayvan tasnifinde bir bölüm — Kocaman. 4: Güvenilir zat. 5: İtalyanın başkenti — Bir uzuv — Bir emir. 6: Bayram (Arapça) — Botanik. 7: Tasavvufa dayanan dinî yol. 8: İnanış — Yardımcı uşak. 9: Dilenciye verilen — Karışık renk. 10: Tersi İranlı eski hükümdar — Değişme. 11: Şenliklerde caddelere kurulan kemer — Su getiren. 12: İşinde usta. 13: Binanın bölümlerinden — Ağaç kolu — Tersi beyaz. 14: Muhitimizdeki yabancılar — Mevcut. 15: Geçerlik (Kanun v.s. hakkında). 16: Askerler — Bir nota — Duman kiri. 17: Maddi değil. 18: Genişlik — Fakat. 19: Adet — Duy anlamında emir. 20: Atatürk'ün İstiklâl Savaşını anlatan kitabının adı — Kemikten yapılmış küb şeklinde kumar aracı.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

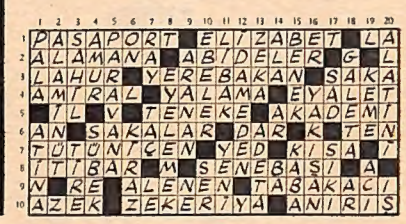

BİNBİR GECE MASALLARININ EN MERAKLISI

Alâaddîn'în Lâmbası

HAZIRLIYAN: ORHAN BÜYÜKDOĞAN

21

(Devamı gelecek sayıda)

PIER ANGELİ

Işık ve hayat dolu

LUX

Tuvalet Sabunu'nun cildi okşayan köpüğü sayesinde...

Güzel cildini muhafaza etmek için Pier Angeli, Lux tuvalet sabununa güvenmektedir. Lux tuvalet sabunu, hanımların nazik ciltleri için hazırlanmaktadır. Yumuşak ve parfümlü köpüğü cildi taze ve sıhhatli yapar, insana bir zindelik hissi verir. Kendinizi hayat dolu hissedersiniz.

KAR BEYAZ

FİLİZİ YEŞİL

GÖK MAVİ

TOZ PEMBE

Beğendiğiniz rengi, bu dört tatlı renk arasından seçiniz.

LT.62116

Yıldızların onda dokuzunun sabunu

İL - 3050 - 276